

Știința Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1833

4 PAGINI — 20 BANI

Marți 22 martie 1955

SPRE NOI SUCESE ÎN ÎNTRECERE

ACUM, ÎN PRAG de primăvară tineretul din lumea întreagă sărbătorește Săptămâna Mondială a Tineretului. Împreună cu tinerii cinstiți de pretutindeni, tineretul din patria noastră, ferit pentru totdeauna de suferințele șomajului, exploatarei și discriminărilor rasiale, sărbătorește această măreață Săptămână a tineretului. La locurile lor de muncă, în zilele premergătoare acestei săptămâni, tinerii de la noi au hotărât să înlătime sărbătoarea tineretului cu noi succese în producție și învățatură. În fabrici și uzine au avut loc schimburi de onoare în care tinerii au întărit prin fapte dorința de a trăi și munci pașnic pentru viitorul lor luminos și de a lupta împotriva celor care vor să dezlănțuie războiul atomic.

Întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai, rezultatele deosebite obținute în întrecere, arată încă o dată, cu și mai multă tărie, dorința nestrămutată de a apăra pacea, a tuturor celor ce muncesc în patria noastră.

Luptând în vederea înlăturării cu succes a politicii partidului, clasa muncitoare își dă seama că de sporește producția și productivitatea muncii, de reduce costul produselor, depinde în mare măsură succesul luptei pentru bunăstare și fericire.

De aceea, în cadrul întrecerilor socialiste se ivesc aproape zi de zi noi inițiative, se fac noi și importante propuneri de inovații și raționalizări, se fac propuneri de perfecționare neîntreruptă a procesului de producție. Utemiști strungar Marin Bărbat de la „I.M.U.”-Medgidia, de pildă, învățând din experiența strungarilor sovietici a confecționării pentru prima dată în țara noastră un dispozitiv de prindere a pieselor din plin mers al strungului. Tot în scopul măririi producției și productivității muncii, muncitorii și tehnicienii de la uzinele „I. C. Frimu”-Sinaia au inițiat acțiunea privind mai buna folosire a utilajului.

Din ce în ce, tot mai mult pătrund în schelele noastre petrolifere inițiative petrolistilor pieșteni — introducerea forajului cu apă. Aplicarea acestei minunate metode a făcut ca petroliștii de la oficiul foraj Boldești să-și îndeplinească cu multe zile înainte de termen sarcinile pe primul trimestru al acestui an. Cu mult interes este urmărită de oamenii muncii din patria noastră, în deosebi de mineri, întrecerea între echipele de mineri conduse de Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste și tinarul miner Mihai Ștefan care aplică în munca metoda graficului ciclic. A crescut considerabil de mult numărul strungarilor care, convingându-se de importanța folosirii metodei Bikov-Borkivici, de tăiere rapidă a metalelor, precum și a metodei Colesov de tăiere intensivă a metalelor — au trecut să le aplice. Interesul pentru aplicarea metodelor înaintate de muncă a crescut de asemenea în mod considerabil și în celelalte ramuri ale economiei naționale. Zi de zi presa și radioul vestesc noi depășiri ale sarcinilor de plan, vestesc noi victorii ale oamenilor muncii. A devenit o tradiție pentru mulți oameni ai muncii de la noi preocuparea pentru folosirea din plin a metodelor înaintate de lucru, în special, a metodelor rapide. Tocmai datorită acestui lucru utemistul Liviu Brișcuț de la întreprinderea „Infrâriș”-Oradea a trecut de curmă să dea praf în contul lui mai mult decât anulul 1957. Ca și numele lui, numele toptorului Stanciu Aurel de la combina-

tul metalurgic „Gh. Gheorghiu-Dej”-Hunedoara, al tinarului Tetelea Medone de la uzinele „Steaua Roșie”, cel al petrolistului Stoica Constantin, cel al textilistei Haracsin Maria și ale altor sute și mii de tineri frunțași în producție devin treptat cunoscute și iubite în întreaga țară, datorită însemnatelor succese obținute în producție.

În întreprinderile patriei noastre oamenii muncii se pregătesc acum să înlătime ziua de 1 Mai cu noi succese în producție. În cadrul consfățuirilor, a mitingurilor ce au loc, se analizează felul în care s-a muncit și se iau, pe baza studiilor posibilităților reale, noi angajamente. Partidul și guvernul au pus în fața organizațiilor noastre sarcini de mare răspundere. Tineretului i-a fost trasată sarcina să-și ridice necontenit nivelul calificării profesionale în vederea aplicării în mod științific a metodelor înaintate de lucru. El are datoria de a aplica în munca de zi cu zi cele mai înaintate metode, precum și experiența acumulată de colectivele de muncitori frunțași în țara noastră.

În fabricile și uzinele noastre există serioase rezerve interne care trebuie folosite. Descoperirea și folosirea lor va face ca producția și productivitatea muncii să crească, va face ca salariul real al muncitorilor să fie în continuă creștere. În această acțiune forța creatoare a tineretului trebuie din plin folosită. Și cum pot fi smulse mașinile la care lucrăm mai multe produse decât nu folosești în munca de zi cu zi metodele înaintate?

Partidul ne învață că principala în întrecerea socialistă constă tocmai în ridicarea celor rămași în urmă la nivelul frunțașilor, în așa fel ca în întrecere să se formeze un avânt general. Deosebit de importantă este în această privință acțiunea patriotică a grupelor sindicale nr. 19 de la uzinele „21 Decembrie” din Capitală, care prevede ajutorul tovarășesc ce trebuie să-l dea muncitorul frunțaș celui rămas în urmă.

Pentru ca succesele tineretului să crească pe măsura posibilităților existente, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. au datoria să ducă acțiuni organizatorice și muncă politică în rândurile lui, în așa fel, încât tinarul să-și dea seama de importanța aplicării metodelor înaintate. Organele și organizațiile U.T.M. în colaborare cu comitetele de întreprindere sint obligate să sprijine în munca tineretului noul, sint datorate să ajute tinerii ca să aplice în munca de zi cu zi noi metode capabile să-i situeze printre frunțași întreprinderii.

Ducând o muncă politică susținută și folosind mijloacele agitatorice de care dispun, comitetele organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să stimuleze interesul tinarilor muncitor în lupta pentru sporirea producției și productivității muncii.

În adunările organizațiilor de bază U.T.M., la stațiile de radio amplificare, la gazetele de perete este necesar să se desfășoare o intensă activitate de popularizare a tinerilor care obțin rezultate însemnate în producție, în urma folosirii tehnicii înaintate. Împotriva atitudinii înapoiate a unor tineri care nu înțeleg mașinile, bun al întregului popor muncitor, trebuie formată o adevărată opinie muncitorească de masă.

Tineri și tinere! În cinstea zilei de 1 Mai aplicați în munca voastră metode de muncă înaintate, faceți ca mașina la care lucrați să dea azi mai multe și mai bune produse decât a dat ieri!

Au primit Steagul Roșu de frunțași pe țară

ORASUL STALIN (de la trimisul nostru). — Întrecerea socialistă pentru efectuarea în bune condițiuni a lucrărilor agricole și pentru obținerea de recolte sporite la hectar de pe terenurile lucrate, a cuprins în anul trecut S.M.T.-urile din patria noastră. Multe dintre ele au obținut însemnate succese. S.M.T. Hărman din regiunea Stalin, Gottlob și Rovine, regiunea Arad, s-au situat în cursul anului 1954 în fruntea întrecerii, fiecare dintre ele luptând pentru a obține titlul de S.M.T. frunțaș pe țară.

În urma analizei rezultatelor obținute de S.M.T.-uri în campania de toamnă și în tot anul 1954 în creșterea productivității muncii, a câștigului mediu și în special în creșterea recoltelor obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole deservite de S.M.T., Steagul Roșu al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, a revenit acum S.M.T. Hărman. Această stațiune și-a îndeplinit și depășit planul la fiecare fel de lucrare, obținând sporul de producție la toate culturile.

Pentru munca depusă în campaniile agricole ale anului trecut precum și pentru succesele obținute organizația de bază U.T.M. a fost distinsă cu Steagul Roșu al C.C. al U.T.M. ca organizație frunțașă pe țară.

În cadrul festivităților care a avut loc duminică 20 martie a. c. unde s-au înmănat cele două înalte distincții, mecanizatorii acestei stațiuni s-au angajat să lupte cu elan pentru a contribui la obținerea a 10 milioane tone grâu și porumb, prin creșterea productivității muncii și intensificarea întrecerii socialiste.

Gospodăriile agricole de stat din țara noastră au luptat anul trecut în cadrul întrecerii socialiste pentru câștigarea Steagului Roșu al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor Agricoli de G.A.S. frunțaș pe țară.

Festivitatea de înmăinare a Steagului de G.A.S. frunțaș pe țară și a drapelului de evidențiat locurile I și II gospodăriilor agricole de stat care s-au dovedit a fi cele mai bune din țară, a avut loc duminică 20 martie a. c. la G.A.S. Odobești, regiunea Birlad.

Colectivul de muncă al G.A.S. Odobești, obținând cele mai bune rezultate în lupta pentru recolte bogate, a primit Steagul de frunțaș pe țară G.A.S. Odobești și-a depășit planul global anul trecut cu 175,3 la sută, iar pe sortimente planul a fost îndeplinit de la 107 până la 191 la sută. De asemenea, G.A.S. Odobești a redus prețul de cost al produselor cu 30,7 la sută.

Steagul de evidențiat locurile I a fost cucerit de G.A.S. „Miciușii” din Bistrița care și-a îndeplinit sarcinile de plan cu 112 la sută și a redus prețul de cost al produselor cu 19 la sută.

Câștigătoarea Steagului de evidențiat locurile II este G.A.S. „Tudor Vladimirescu” de la Valea Călugărească. Acest G. A. S. și-a îndeplinit planul cu 111 la sută și a redus prețul de cost cu 19 la sută.

Festivitatea de înmăinare a Steagurilor a constituit un bogat schimb de experiență, un prilej de noi învățăminte prețioase. Raportul de activitate prezentat de tovarășul Eugen Ungureanu, directorul G.A.S. Odobești, a expus pe larg succesele obținute și condițiile care au determinat obținerea lor.

100 de brigăzi de tractoare au ieșit la cîmp

Peste 100 de brigăzi de tractoare din stațiunile de mașini și tractoare din regiunea București au ieșit pe cîmp. Pregătindu-se încă din timpurile iernii după un plan bine stabilit și aplicind metodele de reparatii pe ansamble, mecanizatorii de la S.M.T.-Andrășești, Hagiești, Toporu și Ciulnița au fost primii care au fost gata de muncă.

Anul acesta, S.M.T.-urile din regiunea București au de îndeplinit un volum de lucrări cu 49.000 hantri mai mult față de anul trecut. Din sarcinile ce le au de îndeplinit o mare parte sint lucrări de cultivație, semănat, prășit etc. În primăvara aceasta mecanizatorii vor efectua lucrări de cultivație pe o suprafață cu mult mai mare față de anul trecut.

Pentru a-și îndeplini obligațiile ce le revin în condiții optime, S.M.T.-urile din regiunea București vor mai fi înzestrate cu un mare număr de tractoare M.T.Z., grape, semănători pentru semănat în culturile așezate în pătrat, mașini de plantat cartofi, mașini de semănat și împrăștiat îngrășăminte, tăvălugi, greble mecanice, combine mecanice și autopropulsate etc.

Noi motoare și agregate industriale fabricate în țară

Construcții de mașini din țara noastră au organizat la începutul acestui an producția de serie pentru noi motoare și agregate industriale ale căror prototipuri au fost definitivitate în anul 1954.

Metalurgiștii uzinei „23 August” din Capitală au realizat un prim număr din motoarele de 450 C.P. Noul tip de motor românesc este destinat industriei petrolifere pentru operațiile de foraj la mare adâncime.

Gaterul de 850 mm. este un nou produs al tehnicii românești. El este realizat acum la uzinele metalurgice „Progresul” din Brăila.

Teșătorile din țara noastră vor primi acum un nou tip de război automat de țesut — AT 115 — realizat la uzinele metalurgice „Unirea” din Cluj.

Deschiderea Săptămânii Mondiale a Tineretului

A început Săptămâna Mondială a Tineretului. Acum, în zilele acestea de primăvară, pretutindeni, pe toate meridianele lumii, răsună tumultuos și răscolorit cîntecul tineretului.

„Umăr la umăr
Noi mulți la număr
Pacea s-o apărăm...”
Sint zile de sărbătoare și de luptă. Atîta freacă, voioșie și hotărîre de izbîndă deslușești oriunde că-ți pare că însăși primăvara a pornit în marș uriaș, de nestăvilit, învăluind pămîntul cu melodia unui imn al păcii, al dragostei și al vieții.

În țara noastră, în toate orașele și satele au avut loc manifestații pentru deschiderea Săptămânii Mondiale a Tineretului. La Cluj sau la Iași, la Reșița sau în satele Bărağanului, tinerii s-au strîns în adunări festive și au adus un salut tuturor prietenilor de peste hotare care luptă pentru pace.

Pace omenirii, spun tinerii, pace pentru împlinirea năzuințelor noastre, pace pentru viitorul nostru.

În București, adunarea pentru deschiderea Săptămânii Mondiale a Tineretului s-a ținut în sala Teatrului Municipal, minunat împodobită cu flori, cu steaguri și lozinci. Pe fundalul scenei se afla emblema F.M.T.D. și de-desubt, pe masă, flori, flori multe — omagiu adus prieteniei și dragostei de viață.

La adunare au luat parte tovarășii I. Fazekas, secretar al C.C. al P.M.R., acad. I. Murgulescu, ministrul Invățămîntului, Gh. Vasilich, acad. P. Constantinescu-Iași, Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M., Florian Dănăilache, prim secretar al Comitetului Orașesc București al P.M.R., ing. Ștefan Bălan, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al Capitalei, general maior C. Mănescu, membri ai C.C. al U.T.M., oameni de artă. Numeroși tineri din întreprinderile și instituțiile Capitalei au participat la această adunare. În sală se găseau alături de muncitorii de la uzinele „23 August”, elevii și studenții frunțași la învățatură, ostași ai armatei noastre populare, sau tineri din

Victoria constructorilor de tractoare Colectivul uzinelor „Ernst Thälmann” și-a îndeplinit sarcinile ce-i reveneau în primul cincinal

Colectivul uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin a sărbătorit o mare victorie în muncă: îndeplinirea sarcinilor ce-i reveneau în primul plan cincinal.

La mitingul care a avut loc cu acest prilej a participat un mare număr de metalurgiști. În cuvîntul său, tov. inginer Virgil Actarian, director general al uzinelor de tractoare „Ernst Thälmann”, a prezentat dezvoltarea acestei însemnate unități a industriei noastre, înmădrea economiei românești, a vorbit despre munca plină de avînt a constructorilor de tractoare.

Mulți dintre cei prezenți la miting, vechii muncitori ai uzinei au retrăit clipele de entuziasm care au cuprins colectivul uzinei în anul 1945 cînd partidul a pus în fața lor sarcina constituirii primelor tractoare românești. Pe atunci uzina nu era încă refăcută de pe urma distrugerilor pricinuite de război, multe din vechile mașini erau distruse, lipseau cele mai importante utilaje necesare fabricației de tractoare. În ciuda greutăților și a piedicilor pe care căutau să le pună elementele dușmănoase regimului nostru democrat-popular, metalurgiștii din Orașul Stalin, sprijiniți de partid, au pornit munca de realizare a primelor tractoare. Greutățile care s-au ivit la început ca și celelalte probleme ridicate de producția de serie a tractoarelor au fost învinse cu ajutorul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice.

În locul ruinelor lăsate de război, constructorii au ridicat hale noi înzestrate în cea mai mare parte cu mașini automate și semiautomate primite în cadrul colaborării economice cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. În acest timp s-a construit și amenajat o oțelărie modernă, o forjă, s-a reconstruit turnatoria de fontă complet mecanizată. Sectoarele mecanică, presă tînhigerie, tratament și auxiliare au fost reconstruite parțial și complet reorganizate, fiind dotate cu utilaj modern. Oțelăria este înzestrată atît cu cupatoare electrice, destinate elaborării oțelurilor curente, cît și cu cupatoare de înaltă frecvență pentru elaborarea oțelurilor superioare.

În vederea asigurării unei producții ritmice s-a trecut de la vechiul sistem de grupare a mașinilor pe categorii, la aranjarea acestora pe linii tehnologice. Prin aceasta se garantează o succesiune perfectă între operații, manevre și transportul fiind ușurat prin instalarea de dispozitive de ridicat electrice sau pneumatice și rolganguri pentru piese mari și grele.

Ajutorul frățesc al constructorilor comunistului a permis muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor uzinei să treacă la organizarea lucrului pe bandă, s-au realizat banda de montaj-motoare, banda de premontaj-tractor și banda pentru montaj final-tractor. Montajele au fost înzestrate cu instalații de ridicat, macarale și poduri rulante, precum și diferite utilaje ajutoare. Toate muncile grele din uzină sint mecanizate. Gradul înalt

uzina de tractoare „Ernst Thälmann” a devenit o școală de răspîndire a experienței înaintate. În cei aproape 7 ani care au trecut de la înființarea cabinetului tehnic al uzinei, cei peste 1.200 de inovatori au făcut peste 3.100 inovații. Prin aplicarea a peste 2.100 din acestea s-a realizat o economie care depășește 30 milioane de lei. Prima inovație propusă anul acesta a fost cea a tovarășei Danciu Raveica, maistră la oțelărie. Sint bine cunoscuți în uzină inovatori ca inginerul Marin Tănase, maistrul Artur Kaspar, Ion Ciocănea, Gheorghie Rozdea, Gros Iuliu, Petrișor Teodor și Koritar Karol.

Specializarea constructorilor, ridicarea calificării lor au făcut posibil ca anul 1955 să fie marcat prin trecerea la pregătirea fabricării a două noi tipuri de tractoare, cerute de necesitățile de dezvoltare ale agriculturii noastre: tractoarele „KDP-35” și „MTZ”.

Realizarea acestor noi tipuri de tractoare n-a constituit o greutate de neînvin pentru colectivul acestui post înaintat al industriei noastre. Utilizarea uzinei cu mașini perfecționate, experiența și dragostea de muncă a constructorilor, le-au permis să raporteze partidului și guvernului îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau prin planul cincinal cu mai mult de 9 luni înainte de termen. Acesta este aportul pe care constructorii îl aduc întăririi patriei noastre pentru a face ca oamenii muncii de pe ogoare, muncitorii care extrag din adîncul pămîntului aurul negru, forestierii și toți aceia care folosesc în munca lor tractorul și motoarele produse de această uzină, să obțină mai multe produse și mai fericite.

La mitingul care a avut loc cu acest prilej, constructorii frunțași în munca de fabricare a tractoarelor românești, ca Ilie Micu, șeful oțelăriei, inginerul Vasile Dicu, tinarul Szabo Carol și-au luat angajamentul să muncească mai bine, pentru a da un număr sporit de tractoare peste sarcinile de plan.

Colectivul uzinelor de tractoare a fost felicitat de tov. Ladislau Ilkei, secretar al comitetului orașesc de partid.

În încheierea mitingului, constructorii de tractoare au trimis o telegramă tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri și Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R., exprimînd angajamentul lor de a da peste sarcinile planului cincinal un însemnat număr de tractoare.

Producția anului 1950 echivala cu numărul de tractoare adus din străinătate de capitaliști în timp de 20 de ani după primul război mondial.

Cu ajutorul specialiștilor sovietici,

mult de 9 luni înainte de termen. Acesta este aportul pe care constructorii îl aduc întăririi patriei noastre pentru a face ca oamenii muncii de pe ogoare, muncitorii care extrag din adîncul pămîntului aurul negru, forestierii și toți aceia care folosesc în munca lor tractorul și motoarele produse de această uzină, să obțină mai multe produse și mai fericite.

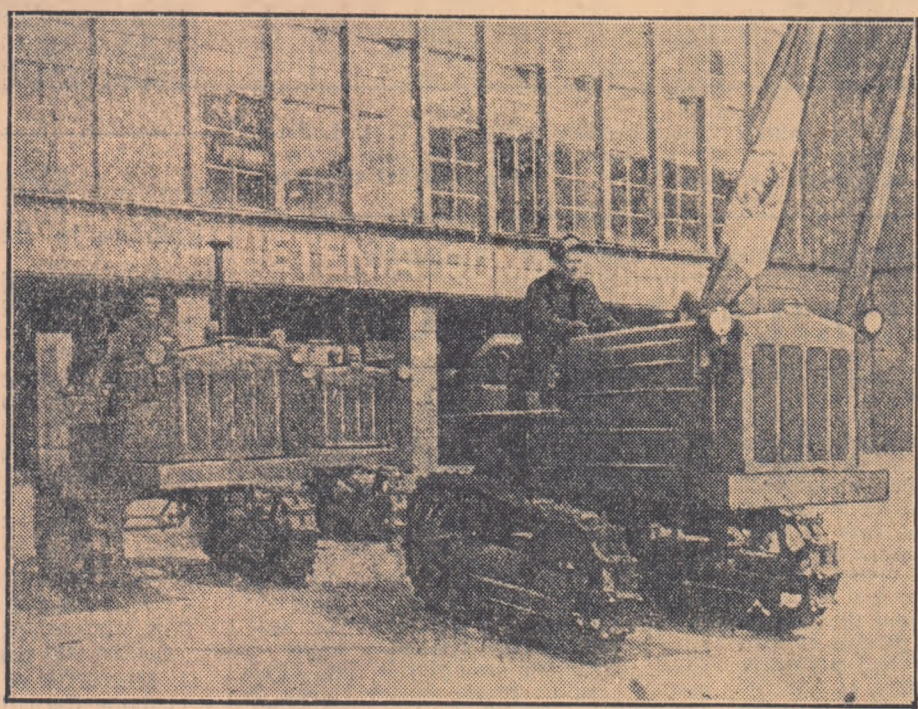
La mitingul care a avut loc cu acest prilej, constructorii frunțași în munca de fabricare a tractoarelor românești, ca Ilie Micu, șeful oțelăriei, inginerul Vasile Dicu, tinarul Szabo Carol și-au luat angajamentul să muncească mai bine, pentru a da un număr sporit de tractoare peste sarcinile de plan.

Colectivul uzinelor de tractoare a fost felicitat de tov. Ladislau Ilkei, secretar al comitetului orașesc de partid.

În încheierea mitingului, constructorii de tractoare au trimis o telegramă tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri și Gh. Apostol, prim secretar al C.C. al P.M.R., exprimînd angajamentul lor de a da peste sarcinile planului cincinal un însemnat număr de tractoare.

Producția anului 1950 echivala cu numărul de tractoare adus din străinătate de capitaliști în timp de 20 de ani după primul război mondial.

Cu ajutorul specialiștilor sovietici,

Totă cele dintîi tractoare peste sarcinile primului nostru plan cincinal

alte țări veniți să studieze în patria noastră. Adunarea a fost deschisă de tov. Vasile Istrate, prim secretar al Comitetului Orașesc București al U.T.M.

A luat cuvîntul tov. Ludovic Fazekas, secretar al C.C. al U.T.M.

„An de an, a arătat vorbitorul, în prima săptămînă a primăverii, tineretul iubitor de pace din toate țările lumii sărbătorește Săptămâna Mondială a Tineretului. În fiecare an acest eveniment a găsit tineretul lumii mai puternic, mai solidar și mai hotărît în lupta pentru o viață mai bună, pentru pace între popoare. Săptămîna Mondială a Tineretului este o măreață trecere în revistă a forțelor tineretului lumii, strîns unit sub steagul Federației Mondiale a Tineretului Democrat.”

În acest an, Săptămîna Mondială a Tineretului se sărbătorește în condițiile unui avînt nemaiîntîlnit al luptei popoarelor pentru menținerea și consolidarea păcii. Tîna generație a lumii este profund interesată în apărarea vieții sale, în fărîșirea unui viitor fericit, luminos. De aceea ea participă cu însuflețire și abnegație în toate țările lumii la lupta popoarelor pentru împlinirea păcii.

Numai în primele zile ale începerii campaniei de semnături membrii organizației „Tineretul Liber Austriac” au strîns peste 6000 de semnături. Tineretul italian a contribuit din plin la stringerea pînă la începutul lunii martie a unui milion de semnături împotriva războiului atomic.

Săptămîna Mondială a Tineretului este în acest an un prilej de întărire a unității tineretului lumii în lupta împotriva pericolului războiului atomic, împotriva reinvierii militarismului agresiv german. Ea va contribui la stringerea legăturilor frățești între tinerii iubitori de pace din întreaga lume.

F.M.T.D. organizează lupta tineretului din țările capitaliste și coloniale pentru revendicări economice, pentru condiții omenești de viață. Zeci de mii de tineri metalurgiști au luptat cu hotărîre pentru satisfacerea revendicărilor lor în timpul grevei de 20 de zile la care au participat 165.000 metalurgiști din Argentina. De asemenea în Mexic printre cei 10.000 de țărani din Reynosa care au ocupat cu forța pămînturile moșierilor din regiunea lor, un rol important l-au jucat tinerii țărani.

Sub lozincă „Prin cunoaștere spre prietenie” — a arătat în continuare vorbitorul — se string tot mai mult legăturile de prietenie dintre tinerii și tineretele din țări cu regimuri sociale diferite. Un rol deosebit în cunoașterea reciprocă și întărirea legăturilor de prietenie îl au festivalurile mondiale ale tineretului și studenților organizate de F.M.T.D. și U.I.S.

Insușindu-și pe deplin hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii și Apelul Comitetului Executiv al F.M.T.D., tineretul român va sărbători în acest an Săptămîna Mondială a Tineretului sub semnul „Săptămîni de acțiune împotriva pericolului războiului atomic”.

Milioane de tineri din Republica Populară Romîniă, care au semnat și semnează Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena, se alătură cu hotărîre sutole de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă care cer interzicerea armelor atomice și împiedicarea refacerii wermachtului german.

Tinerii din R.P.R. întîresc semnăturile pe Apelul de la Viena, prin fapte. Ei scotocesc că cea mai bună contribuție a lor la lupta pentru pace este să înzecească eforturile pentru întărirea Republicii Populare Romîne, pentru realizarea planului pe anul 1955 — ultimul an al cincinalului — pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru sporirea producției bunurilor de consum popular, pentru îmbunătățirea studiului în școli și facultăți.

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului în țara noastră va fi totodată un nou prilej pentru o și mai bună cunoaștere a vieții și luptei tineretului din alte țări.

tribuit din plin la stringerea pînă la începutul lunii martie a unui milion de semnături împotriva războiului atomic.

Săptămîna Mondială a Tineretului este în acest an un prilej de întărire a unității tineretului lumii în lupta împotriva pericolului războiului atomic, împotriva reinvierii militarismului agresiv german. Ea va contribui la stringerea legăturilor frățești între tinerii iubitori de pace din întreaga lume.

F.M.T.D. organizează lupta tineretului din țările capitaliste și coloniale pentru revendicări economice, pentru condiții omenești de viață. Zeci de mii de tineri metalurgiști au luptat cu hotărîre pentru satisfacerea revendicărilor lor în timpul grevei de 20 de zile la care au participat 165.000 metalurgiști din Argentina. De asemenea în Mexic printre cei 10.000 de țărani din Reynosa care au ocupat cu forța pămînturile moșierilor din regiunea lor, un rol important l-au jucat tinerii țărani.

Sub lozincă „Prin cunoaștere spre prietenie” — a arătat în continuare vorbitorul — se string tot mai mult legăturile de prietenie dintre tinerii și tineretele din țări cu regimuri sociale diferite. Un rol deosebit în cunoașterea reciprocă și întărirea legăturilor de prietenie îl au festivalurile mondiale ale tineretului și studenților organizate de F.M.T.D. și U.I.S.

Insușindu-și pe deplin hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii și Apelul Comitetului Executiv al F.M.T.D., tineretul român va sărbători în acest an Săptămîna Mondială a Tineretului sub semnul „Săptămîni de acțiune împotriva pericolului războiului atomic”.

Milioane de tineri din Republica Populară Romîniă, care au semnat și semnează Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena, se alătură cu hotărîre sutole de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă care cer interzicerea armelor atomice și împiedicarea refacerii wermachtului german.

Tinerii din R.P.R. întîresc semnăturile pe Apelul de la Viena, prin fapte. Ei scotocesc că cea mai bună contribuție a lor la lupta pentru pace este să înzecească eforturile pentru întărirea Republicii Populare Romîne, pentru realizarea planului pe anul 1955 — ultimul an al cincinalului — pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru sporirea producției bunurilor de consum popular, pentru îmbunătățirea studiului în școli și facultăți.

Sărbătorirea Săptămînii Mondiale a Tineretului în țara noastră va fi totodată un nou prilej pentru o și mai bună cunoaștere a vieții și luptei tineretului din alte țări.

tribuit din plin la stringerea pînă la începutul lunii martie a unui milion de semnături împotriva războiului atomic, împotriva reinvierii militarismului agresiv german. Ea va contribui la stringerea legăturilor frățești între tinerii iubitori de pace din întreaga lume.

F.M.T.D. organizează lupta tineretului din țările capitaliste și coloniale pentru revendicări economice, pentru condiții omenești de viață. Zeci de mii de tineri metalurgiști au luptat cu hotărîre pentru satisfacerea revendicărilor lor în timpul grevei de 20 de zile la care au participat 165.000 metalurgiști din Argentina. De asemenea în Mexic printre cei 10.000 de țărani din Reynosa care au ocupat cu forța pămînturile moșierilor din regiunea lor, un rol important l-au jucat tinerii țărani.

Sub lozincă „Prin cunoaștere spre prietenie” — a arătat în continuare vorbitorul — se string tot mai mult legăturile de prietenie dintre tinerii și tineretele din țări cu regimuri sociale diferite. Un rol deosebit în cunoașterea reciprocă și întărirea legăturilor de prietenie îl au festivalurile mondiale ale tineretului și studenților organizate de F.M.T.D. și U.I.S.

Insușindu-și pe deplin hotărîrile Biroului Consiliului Mondial al Păcii și Apelul Comitetului Executiv al F.M.T.D., tineretul român va sărbători în acest an Săptămîna Mondială a Tineretului sub semnul „Săptămîni de acțiune împotriva pericolului războiului atomic”.

Milioane de tineri din Republica Populară Romîniă, care au semnat și semnează Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena, se alătură cu hotărîre sutole de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă care cer interzicerea armelor atomice și împiedicarea refacerii wermachtului german.

Tinerii din R.P.R. întîresc semnăturile pe Apelul de la Viena, prin fapte. Ei scotocesc că cea mai bună contribuție a lor la lupta pentru pace este să înzecească eforturile pentru întărirea Republicii Populare Romîne, pentru realizarea planului pe anul 1955 — ultimul an al cincinalului — pentru dezvoltarea industriei și agriculturii, pentru sporirea producției bunurilor de consum popular, pentru îmbunătățirea studiului în școli și facultăți.

Numeroși oamenii ai muncii vizitează sălile Muzeului „V. I. Lenin” — I. V. Stalin” sorbind învățături de preț din glorioasa experiență de luptă a puterintelui Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Foto: RADU COSTIN

Din experiența tinerilor activiști culturali

DANSURILE SATULUI

Prin partea locului, satul nostru Dumbrăvița este de multă vreme renumit prin jocurile sale. Când venea vorba despre horă, oamenii din satele vecine ne laudau. Intr-adevăr jocurile bătrânești „Chilabaua” și „Clobănașul” nici ieri nu se joacă mai cu foc și mai viu. Flăcăii noștri sînt vestiți prin strigăturile pe care le compun, iar fetele prin lietele minunate.

Acum nu ne mai lipsește nimic și am pornit la muncă. Am luat la rînd toate dansurile specifice satului: hora, hora de mină, hora cu batista, băduta moldovenească, chilabaua. N-a fost de loc ușor. Deși dansurile erau cunoscute, totuși nu ieșeau destul de armonios în joc. Unele gesturi erau exagerate, băieții băteau de exemplu cu piciorul, așa cum vroia fiecare, unul mai tare, unul mai încet: la mișcările de mină, unele fete erau mai repezite, altele mai domoale. De aceea a fost necesar în primul rînd disciplinarea gesturilor, îndreptarea corectă a ținutei; din dans am eliminat unele părți care nu contribuiau cu nimic la armonia generală a dansului.

Strigăturile s-au îmbogățit și ele. Băieții caută asemenea strigături care să oglindească problemele vieții noi din sat. Iată câteva strigături:

„Noi muncim, ne-nveselim, Socialismul construim. Noi flăcăii vieții noi Zidim pace, nu război!”

Dansurile populare locale prelucrate sînt minunate de frumoase. Dansatorii și-au perfecționat măiestria. Acum „butucul” — cum îi spunem noi la cerc, se formează pe nevăzute și are o rotunjime perfectă.

La cel de al III-lea concurs al echipei noastre de dansuri a luat premiul I pe regiune. Cu acest prilej am executat o suită de 4 dansuri în 8 minute deși comisia ne-a acordat 15 minute.

Toți dansatorii au păstrat aceeași viteză, vioacitate și același ritm. După ce am ieșit din scenă o furtună de aplauze ne-a însoțit. Și țăranii muncitorii din comună le plac dansurile noastre. Ne mîndrim cu echipa noastră de dansuri și muncim mai departe cu înfocare ca să găsim noi dansuri și să ne perfecționăm necentenit măiestria artistică.

FLORIN GIDEA
instructor al echipei de dansuri
din Dumbrăvița-Paşcani

Cărți noi

apărute în Editura Tineretului

- Almanahul tinerilor scriitori — 1954, 336 pag., 11 lei.
- Să pregătim un spectacol, 240 pag., 10 lei.
- P. SURUPĂCEANU: Povestiri (col. Ogoare Noi), 56 pag., 0,60 lei.
- POP SIMION: Călătoria cu bucluc (col. Ogoare Noi), 56 pag., 0,45 lei.
- N. ZADORNOV: Spre ocean, 464 pag., 5,25 lei.
- N. ZADORNOV: Tătucul Amur, 480 pag., 9,55 lei.
- G. BRIANTEV: Sfîrșitul cuibului de viespi, 288 pag., 4,35 lei.
- A. N. STUITSKI: Povestea unui mare fiziolog, 472 pag., 9,95 lei.
- C. MANIȚIU și D. MAZILU: Spre culmile Carpaților, 128 pag., 3,75 lei.

LUCRĂRI PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

- C. HOGAȘ: În munții Neamțului (col. „Biblioteca școlară”), 136 pag., 1,95 lei.
- G. GALACION: Nuvele (col. „Biblioteca școlară”), 160 pag., 2,45 lei.
- C. GRUIA: Profesorul cel nou, 88 pag., 1,15 lei.
- E. IAHNINA și M. ALEINIKOV: Charlot Bantard, 352 pag., 6,80 lei.
- V. ANANIAN: Pe malurile Sevanului, 350 pag., 10,35 lei.
- C. BADIGHIN: Cei de pe Sedov, 176 pag., 3,10 lei.
- D. HARDT: Să construim o machetă (insușită de planșe), 100 pag., 10 lei.

LUCRĂRI PENTRU COPII DE VÂRSTA PREȘCOLARĂ

- S. DRĂGUȘANU: Anșoara și Chiș-Chiș, 56 pag., 6 lei.
- S. MIHALCOV: Iepurașul încrezut, 60 pag., 5,30 lei.

Loturi individuale pentru cultivarea legumelor

Numeroși oameni ai muncii din orașele și centrele muncitorești ale Regiunii Autonome Maghiare au cerut sfaturilor populare să le repartizeze loturi individuale pentru a le cultiva cu legume. Din cele 2473 de cereri primite de sfaturile populare pentru repartizarea de loturi individuale au fost rezolvate pînă acum 763. Muncitorii și funcționarii care au primit loturi individuale vor cultiva în primăvara aceasta legume pe zeci de ha. teren aflat în reza orașelor, pe terenuri virane etc.

TÎNĂRUL BRIGADIER

Nu de mult mergeam împreună cu tovarășul Ion Petcu, directorul fermei horticoale Merișani — raionul Pitești, spre plantația de căpșuni a fermei, minat de dorința de a vedea o astfel de cultură nouă prin aceste părți ale regiunii noastre, dar mai ales ca să cunosc un om despre care se spun multe lucruri bune: Gheorghe Ghinea, brigadier frunțaș și cel mai bun elev la cursurile agrotehnice.

— Îți găsim sigur acolo — îmi spune înșitorul. Uite-aș! E mereu grăbit: a luat-o de-a dreptul — și îmi arată urmele adînci ce taie în curmeziș ogorul.

— Când merge el pe arături tractoriștii se arată supărați. Zic că trebuie să are din nou pe unde a călcat el... Au dreptate tractoriștii... Ghinea pășește apăsat nu glumă... Să vezi tovarășe — continuă vorba directorului fermei, — în iarna trecută, cînd am primit sarcina de a face o plantație masivă de căpșuni, aștă eu și tehnicianul șef al fermei ne aflam în mare impas. De unde să luăm specialiștii? Ce-i drept, în unitate avem pomicultori cu experiență. Dar lucrările în pepinierele de căpșuni sînt pretențioase și foarte costisitoare. Ministerul, în afară de fonduri, ne trimisese instrucțiuni și broșuri lămuritoare asupra modului cum se fac plantațiile de căpșuni. Ne trebuia însă un pomicultor foarte priceput și totodată plin de inițiativă, capabil să pună în practică cele ce urma să învețe din instrucțiuni. Pe acest om l-am găsit în persoana tovarășului Gheorghe Ghinea care lucra ca zilier la altoitul pomilor. La început, s-a codit. După ce l-am arătat materialele documentare trimise de minister a cerut răgaz cîteva zile să le citească. A patruzăzi m-am prezentat cu el în biroul meu, întrebîndu-l mă scurt:

— Cînd începem lucrările că-l timpului destul de înaintat? Mi-a pus și o condiție: plantația stolonilor de căpșuni s-o facă brigada tineretului.

Rezultatul lucrărilor terminate în termenul fixat de minister și în afară de aceasta, economii de materii prime și materiale de aproape 20.000 lei. Cît despre calitatea lor... Comisia venită de la minister după ce le-a verificat, a găsit că sînt de calitate excelentă... Cîteva minute mai tîrziu strîngeam mîna

puternică a tovarășului Gheorghe Ghinea, un tînar înalt, bine legat, cu o privire vioasă, luminoasă.

— Mai avem de împrăștiat ultimele sute de kilograme de gunoi putred de grajd. După cum vedeți, trebuia să luăm în seamă Stolonii sînt foarte fragezi. De aceea, muncă se face manual și cu multă băgare de seamă — îmi explică el.

— Și doar nu e vorba de un car, două de bălegar și nici de o căpșumică mică. Pe cele 25 hectare plantate cu stolonii de căpșuni, tinerii din brigada condusă de Ghinea împrăștiară manual, într-un timp record, 400 tone gunoi de grajd.

— Aceasta nu e singura muncă a brigăzii în această perioadă, îmi spune tovarășul Petcu. Și în plantația de pomi, tinerii din brigadă și-au depășit cu mult planul de muncă pe această perioadă, reușind ca la data de 19 februarie să termine pregătirea de primăvară a plantațiilor și livezilor, munci care fuseseră prevăzute a se termina la 31 martie a.c.

— Ne-a ajutat mult și vremea frumoasă... Încearcă brigadierul a curmalau de ce li se aduc, fărîmînd stîngerit în pumn un bulgăre negru de pămînt. Apoi schimbă vorba:

— Cu zăbavă nu faci mare lucru... Și în plantație fiecare zi bună de muncă contează... La vară doar vom culege prima recoltă de căpșuni. În timp ce vorbea cu noi își arunca mereu privirile spre plantația întinsă, pe care trebulău de zor tinerii din brigada sa.

— Nu-i bine Costică! Stratul de îngrășămint pe care l-ai pus e prea subțire. De două ori mai gros trebuie pus... Stai nițel... strigă el unul tînar care lucra prin apropiere.

Ștîți — ni se adresează — țeri am semnat cu toții Apelul de la Viena. Astăzi e prima zi de muncă după acest eveniment. Ne-am luat angajamentul să depășim zilnic planul îngrășămint cu 20 la sută. Am pripocut cele ce voia să-mi spună. Cum și timpul nostru era măsurat, am pornit să cercetăm plantația, binecunoscută înaintea de a-ri care angajamentul pe care și l-au luat să fie cît mai mult depășit.

Correspondent
H. M. MAHU

Elevi în producție

Ceea ce caracterizează pe mulți din elevii Școlii profesionale 7 Metal din București este nehotărîta lor sete de cunoștințe și interesul pentru însușirea celor mai înaintate metode în munca lor practică. Ei se bucură de înțelegere și apreciere din partea tovarășilor maiștri și muncitorii de la uzinele „Matyas Rakosy”, unde-și desfășoară zilnic activitatea lor practică și unde au prilejul să cunoască îndeaproape procesul de producție, în slujba căreia își pun toate eforturile.

La secția montaj motoare Deutz, elevii școlii se întrec pentru a-și însuși cunoștințele în legătură cu montarea motoarelor respective, iar muncitorii, ca tovarășii Chircu și tovarășul Croitoru, frunțași în uzină, se preocupă îndeaproape de îndrumarea și încurajarea străduințelor lor. Ei caută să le dezvolte tinerilor spiritul inventiv, dragostea față de meseria aleasă, controlîndu-le îndeaproape munca și ajutîndu-i să rezolve astfel cele mai grele probleme ale producției. Datorită unor astfel de îndrumări, elevul Bratu Emil e reușit să monteze cu precizie conductele de motorină ce duc de la rezervor la pompa de injecție, iar elevii Gheorghe Ilie și Cărmăci Mihai au izbutit să așeze cu multă dibăcie saibele motoarelor și să strîngă piulițele de la biețele ce se află în corpul motorului.

Cele mai frumoase succese în producție obțin însă tinerii de la secția ambalaj, unde lucrează brigada frunțașă pe uzină din care face parte și Badea Florea, elev al școlii. Badea Florea se străduiește să țină pas cu frunțașii uzinei. Perseverența și entuziasmul cu care muncetele elevului Badea Florea constituie pentru toți elevii din uzină o pildă vie. El se bucură de asemenea de aprecierea și încrederea tovarășului Nicola Corneli, responsabilul brigă-

zii, de la care primește numeroase îndrumări.

Și în secția pompe de injecție lucrează elevii ai școlii, cum ar fi Mosoaia Mihai și Rădiche Ion, care se bucură de supravegherea și sprijinul direct al tovarășilor Andreescu Dumitru și Dinescu Ion, muncitorii frunțași în uzină. Ei dau dovadă de un deosebit interes pentru însușirea învățămintelor primite de la acești tovarășii de muncă. Astfel, elevul Rădiche Ion a învățat să probeze primul injector și să monteze prima pompă de injecție, datorită îndrumărilor atente ale tovarășului Andreescu Dumitru. În ultimul timp el a ajuns să lucreze cît un muncitor cu veche experiență.

Dar elevul Rădiche Ion nu e singurul care a obținut asemenea rezultate în munca lui de însușire a meseriei. Grupele de elevi din anul III C sub îndrumarea maestrului Cosma Mihail, au reușit să dea peste programul de lucru peste 300 de clești de cuie și peste 30 de foarfec de tablă. Nicol elevii anului I nu s-au lăsat mei prejos. Pînă acum, el au produs un număr de 150 de dăți, 100 de cioane și 30 de echeri reglabile.

Principala preocupare a elevilor Școlii profesionale 7 Metal București, o constituie, așa dar, aplicarea practică a cunoștințelor teoretice însușite în timpul cursurilor de la școală și însușirea temeinică a noțiunilor practice, potrivit îndrumărilor primite de la maiștrii și muncitorii frunțași din uzină. Munca lor plină de interes și entuziasm contribuie la mărirea productivității muncii și la justa dezvoltare a aptitudinilor lor.

Correspondent
RADU NISTOR

COLTUL tineretului corespondent

Dragi tovarăși,

Ei sînt din Săveni. În orașul meu. Ca de altfel în toate colțurile patriei noastre, viața cea nouă pulsează din plin și aici oamenii muncesc pentru construirea socialismului.

— Are și orașul meu specificul lui. Totuși despre el se scrie arareori în ziare.

Ca fiecare cetățean al Republicii noastre, îmi iubesc și eu locul natal și tare mult doresc ca în ziar să se scrie și despre orașul nostru mic, despre munca și viața pe care o trăiesc săvenii astăzi. Nu știam însă ce să fac pentru a-mi vedea realizată dorința. Mi-a venit o idee și cred că tocmai aceasta este soluția. M-am hotărît să scriu eu înșău despre Săveni. Și iată că v-am scris.

Orașelul meu — Săveni

„Un drum coborât domol coasta dealului Naftiu spre țirg. Poate că lezendarul cioban Săveni a coborît cu oile sale tocmai pe această cale spre locul unde și-a întemeiat sălășul. Cum arăta pe atunci așezările de azi — nimeni nu poate spune ceva. În schimb sînt foarte mulți acei care își amintesc starea orașelului, așa cum arăta cu 10—15 ani în urmă.

Țirg și nimic mai mult. Acesta era Săvenul pe atunci. La tot pasul înțelegem diugeni și crîșme.

Pe străzile murdare ale țirgului înțelneau mulți, prea mulți copii zărențaroși și oameni sărmani, unii încredinșii și amarul în dăbătura speculărilor.

Azi, alta e fața Săvenilor. La temelția vieții noi stă munca ridicată la rang de cinste. Copiii săvenilor nu mai cerșesc pe drumuri, ci îi vezi venind vioși de la școală, iar vîntul le flutură multora cravatele roșii ca macul.

Argatul de țeri este azi colectivist. Pe fosta moșie a generalului Băicoian se întind azi lanurile bogate ale gospodăriilor colective „Lupta noastră”.

Cu cîtă mîndrie își vorbesc despre gospodăriile lor colectiviste! „La început munca mergea greu. Eram doar 72 de oameni și totuși puia la un loc, erau 2 boi, 2 vite și un stup. Azi — și privirile lor se rotesc semețe în jur — sîntem 114 familii de colectivisti. Avem bunurile noastre sau înmînișii. Avem 355 oi, 10 cai, 4 boi, 21 vite de prăsilă, 13 vaci și 72 stupi. Avem acum și un camion. Am început să ne gospodărim binisor. Ne-am construit un saivan pentru 500 de oi, o magazie pentru cereale. Ne-am făcut atelier de fierărie, că ne e de trebuință și meșteri avem. Și toate acestea le-am dobîndit prin munca noastră unită, spre folosul nostru și al patriei.

Oameni ca Fetcu Constantin, Dumitru Ștefan sînt destui acum printre noi. Ei știu să preiașcă așa cum se cuvine viața lor de-acuma!”

Și viața muncitorilor care trădeau în trecut prin fabricile lui Buiopoci sau Rafalocici, s-a schimbat. Fabricile de ulei, moară, precum și alte proprietăți ale foștilor stăpîni ai țirgului au devenit bunuri ale întregului popor muncitor.

Puzderia de duhene din trecut a dispărut. Săvenii se îndreaptă azi către magazinele de stat de unde și cumpără tot ce doresc.

Pe locul unde era crîșma lui Martapanu se înalță acum fainică o casă de cultură, unde poți vedea un film sau un spectacol.

În toate casele difuzoarele stației de radiofacare duc prin glasul lor lumina, cultura, voce bună.

Țirgul de țeri, centrul rațional de azi — Săvenii, întineresc parcă cu fiecare an ce trece!

PAUL GARTENBERG

Pe drumul belșugului

Au trecut zece ani de la legiferarea reformei agrare. Încă de la sfîrșitul anului 1944, cu ajutorul muncitorilor de la orașe, țăranii muncitorii au intrat cu plugarile pe pămînturile moșteritești trăgînd brazde adînci pe locurile stropite din belșug cu sudorează și single lor. Începînd de atunci, mergînd mereu înainte sub steagu partidului, harnică noastră țăranime muncitoare în alianță și sub conducerea clasei muncitoare a obținut mărețe victorii pe drumul fărîmării unei vieți noi, demne și fericite.

Cu o sută de ani în urmă, marele revoluționar democrat N. Bălcescu înfățișa, plin de ură față de exploatare, situația jalnică a păturilor largi ale țăranimii țelul și oprimată de moșieri, vecchii și cămărași. Țăranul, spunea el „n-are nimic, nici drepturi, nici stare, nici măcar proprietatea brațelor sale... dă tot: și tribut în bani, și tribut în muncă, și tribut în persoană în vreme ce aceluși el are tot: și pămînt, și capital, și drepturi în stat, nu dau nimic, nu ajută întru nimic statului!”

A fost o vreme cînd masele țăranesti își spuneau țara și necazurile în minunatele doine. Și exploatareții își rîdeau în barbă: „Așa e obiceiul țăranilor, să doinească”. Dar curînd, alături de doinele de jale s-au ivit și cîntecele de luptă în care răzbată una nespusă față de ciocni și amenințarea pătimașă de răscăoală pentru ruperea lanțurilor robiei. Cine nu cunoaște vîghoroasa creație a marelui nostru poet G. Coșbuc „Noi vrem pămînt”, în care autorul, oglinzînd sentimentele țăranimii, se adresează astfel exploatareților:

„Să nu dea Dumnezeu cel sfînt, Să vrem noi sine, nu pămînt! Cînd nu vom mai putea răbda, Cînd foamea ne va răbda, Hriștoși să fiți, nu veșci scupa Nici în mormînt!”

Suferințele îndurate veacuri de-a rîndul de trufitorii ogoarelor umpluseră paharul amarăciunii și, în anul 1907, țăranimea s-a ridicat la luptă pentru dreptate.

peu pămînt. Răscăoala n-a putut înșă izbîndi. Țăranii erau prost înarmați: cu coase, seceri și furci. Apoi, proletariatul, lipsit de un partid revoluționar, nu a putut conduce lupta țăranimii, ceea ce a hotărît eșecul răscăoalei.

Răscăoala țăranimii din 1907 a fost înăbușită în sînge cu o cruzime de nelchinit. Burghezia și moșierimea au dovedit din plin, în 1907, de ce sînt capabile atunci cînd masele populare își revendică dreptul la o viață omenească. Ucigînd peste 11.000 de țărani, exploatareții au scos cît masele țăranesti nu vor mai îndrăzni să revendice drepturile la viață. Răscăoala din 1907 a arătat însă că masele țăranesti dispun de imense capacități revoluționare.

Așa zisă „reformă agrară” din 1921 a fost folosită de burghezie și moșierime pentru întărirea pozițiilor chibaburimii, sprijinul lor la sate. Cît de jalnică a continuat să rămîna situația țăranimii muncitoare, o dovedesc înseși documentele vremii.

Conform statisticilor oficiale întocmite în 1930, un număr de 12.000 de moșieri stăpîneau o suprafață de pămînt egală cu aceea avută de 2.500.000 familii țăranesti. Numai regele, cel mai mare moșier, posedă 300.000 pogoane de pămînt, iar unii moșieri aveau pămînturi ce treceau de o sută de mii de hectare. În 1936 — așa cum reiese tot din statisticile regimului trecut — 1.150.000 țărani nu aveau nici o palmă de pămînt, iar 1.580.000 de familii țăranesti aveau între 1—3 hectare.

Între cele două războaie mondiale, în anii întunecați ai dominației claselor exploatare, singurul partid politic din țara noastră care a luptat cu hotărîre pentru înfăptuirea năzuințelor țăranimii muncitoare a fost Partidul Comunist din România. Sub conducerea partidului, masele muncitoare de la oraș și sate au reușit, în condițiile eliberării Romîniei de către glorioasele armate sovietice, să obțină succese mărețe pe linia instaurării în țara noastră a unui regim democratic. Avînd sprijinul puternic al clasei muncitoare, și la chemarea P.C.R., țăranimea muncitoare a pornit la realizarea reformei agrare pe cale revoluționară. În lupta pentru înfăptuirea acestui act istoric, înfruntînd rezistența îndrîjită a claselor exploatare, s-a cimentat alianța de nezurîncat între țăranimea muncitoare și clasa muncitoare sub conducerea clasei muncitoare. La 22 martie 1945 regimul de-

mocrat instaurat la 6 Martie 1945 a conștințit prin lege reforma agrară înfăptuită de jos, de masele țăranesti și de clasa muncitoare. În urma acestui act istoric moșierimea a fost desființată ca clasă.

II

În ultimii 10 ani partidul și statul nostru democrat-popular au acordat un necontenit sprijin țăranilor muncitorii în vederea sporirii producției gospodărilor lor, a apărării lor împotriva exploatareii chibaburești, în vederea ridicării nivelului lor de trai.

Înfiptuirea consecventă a politicii leniniste a partidului nostru la sate a dus la întărirea alianței clasei muncitoare cu țăranimea muncitoare, cheșia înaintării cu succes a țării pe drumul socializmului.

În anul 1949, la 3—5 martie, a avut loc plenara C.C. al P.M.R. care a adoptat rezoluția istorică de trecere la transformarea socialistă a agriculturii. Programul elaborat de partid în acest scop prevedea sprijinirea țăranilor muncitorii cu gospodărie individuală pentru sporirea producției lor la hectar și, totodată, ducerea unei intense munci de lămurire pentru încadrarea treptată, de bună voie, a țăranilor muncitorii în diferite forme de cooperare agricolă. Rezoluția partidului a deschis o cale nouă în agricultura țării noastre, singura cale care dă posibilitatea țăranimii muncitoare să folosească din plin mijloacele tehnice mecanizate, să-și făurească o viață fericită și îmbelșugată.

Pe drumul arătat de partid, drumul transformării socialiste a agriculturii, au pășit pînă acum sute de mii de familii de țăranii muncitorii. La sfîrșitul anului 1954 existau în țara aproape 5.000 gospodării colective și întovărășiri, cu o suprafață totală de circa 1.100.000 ha., cuprînzînd 318.000 familii de țărani colectivisti și înțovărășii. În toamna anului 1954 au luat ființă peste 600 de asociații simple pentru cultivarea seclei de zahăr, a bumbacului, a plantelor uleioase etc.

Succesele dobîndite pe drumul transformării socialiste a agriculturii și ridicării nivelului de trai al țăranimii muncitoare au fost posibile datorită politicii leniniste a partidului nostru de industrializare socialistă a țării. Atenția acordată de statul democrat-popular dezvoltării industriei grele și, în primul rînd, industriei cons-

tructoare de mașini, creată în anii puterii populare, a făcut posibilă înzestrarea agriculturii noastre cu tractoare și mașini agricole perfecționate.

Grija partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al țăranimii muncitoare, pentru dezvoltarea posibilităților ei de a ridica mereu mai sus nivelul producției agricole se oglindește în sprijinul pe care statul nostru îl acordă dezvoltării agriculturii.

Țăranimea muncitoare primește din partea statului credite ieșine pentru cumpărarea de animale și unelte; mașinile și tractoarele S.M.T.-urilor lucrează pămîntul ei; din an în an crește numărul agronomilor și zootehnicienilor care ajută direct țăranimii muncitoare în lupta pentru introducerea metodelor înaintate de muncă, pentru obținerea unor recolte sporite; stațiunile experimentale ale statului pun la dispoziția țăranilor muncitorii tot mai multe cantități de semînțe selecționate; micii producători își pot valorifica pe piață în mod liber produsele ce le prinosesc după ce își achită cotele datorate statului.

Sprijinul acordat de stat țăranimii muncitoare nu se limitează numai la așt. Din inițiativa partidului se desfășoară în satele patriei o profundă revoluție culturală care, pînă în prezent, a reușit să obțină succese serioase pe linia lichidării complete a analfabetismului și a dezvoltării la sate a unei vieți culturale tot mai intense. Această grijă poartă statul nostru țăranilor muncitorii de diferite naționalități, fie că sînt romîni, maghiari, germani, sirbi etc.

Nu există om cîstînt în țara noastră care, cunoscînd starea jalnică în care se găseau satele Romîniei burghezo-moșterite, să nu se simtă mîndru de viața nouă de azi, meruă mai bună, a țăranimii muncitoare din R.P.R.

Dușmanii patriei și poporului nostru muncitor, lepădăturile legionare, ca și moșierii și capitaliștii care nu mai pot ține pe cei ce muncesc, spumegă de furie în fața nollor orînduiești ale satele R.P.R. noastre. Foștii proprietari de moșii fugiți peste granițe imperialiste să-și manifeste viața imperialistă față de noile condiții de viață ale țăranimii noastre muncitoare. Toți acești slugoi ai imperialiștilor sînt „ingrijorati” nu de viața nouă a țăranimii muncitoare pe care o urăsc, ci de propria lor neputință de a-și vedea redobîndite moșiele de odinioară. Astfel, nu de mult, unul dintre ei — probabil vreun fost moșier care oțtează după moșiele pierdute — a afirmat la postul de radio Londra că reforma agrară din 1945 din Romînia „nu a avut drept scop să îmbunătățească șoar-

ta țăranimii”. Îi „doare inima”, vezi bine, pe foștii moșieri de la radio Londra de soarta țăranimii noastre muncitoare! Și cum să nu-l doară, cînd astăzi, țăranii noștri muncitorii nu mai au „fericirea” să muncească în dijma pentru boțeri, cînd nu mai trebuie să presteze fel de fel de corvezi la curtea boierească, cînd nu mai există vecchii și jandarmii care să-i „mingie” cu biclul pentru neplata amenzilor și dobînzilor de tot felul.

Foștii moșieri și capitaliștii fugiți din țară, strășni din totdauna de țăranimea muncitoare și de năzuințele ei, socotesc că fără ei „se distruge economia agrară” și se vaită că moșile lor întine (care, spun ei, constituiau „tot ce era mai bine în țară”) au fost împărțite țăranimii. Numal cine nu știe cît de „dărnice” își cheitaua foștii moșieri veniturile moșilor, supte din vîaga miilor de țărani, pe la Nisa sau prin Elveția nu poate înțelege durerea cu care foștii moșieri își amintesc de reforma agrară din 1945.

Realitatea vieții noi, tot mai îmbelșugată a țăranimii muncitoare, nu poate fi însă acoperită de vorbele mîeroase, dar pline de venin ale nălmîșilor dolăruilor de la posturile de radio imperialiste. Ea se afirmă zi de zi tot mai viu, tot mai convingător. Pilde pentru a înfățișa această realitate sînt nenumerate.

„Eram tînar pe atunci — povestește bătrînul Augustin Munteanu din satul Hălmeag, comuna Șercaia, regiunea Stalin. Munceam în dijma la boțerul Gros Vasile. A dracului vîperă mai era. Munceam de nu mai puteam și tot spunea că nu am făcut nimic... Aproape o săptămîină de zile mi-a dat să mălinic numai tăieci de zeamă de varză.

„Atîtea lucrări am făcut în cei zece ani, că nu mai știu cu care să încep mai întîi. Azi avem spital, casă de naștere, grădiniță de copii... farmacie... satul Hălmeag este electricificat. În Hălmeag au intrat toți în colectivă și anul trecut au obținut o recoltă de 2000 kg. de grîu la hectar!”

Ion Ilie, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Bărganu, regiunea Constanța, a primit la reforma agrară din 1945, patru hectare de pămînt. Statul l-a sprijinit cu semînțe selecționate, i-a acordat credite. Agronomii l-au învățat cum se pot obține recolte bogate cu ajutorul științei agrotehnice. An de an și-a îmbunătățit viața. Anul trecut a obținut o recoltă bogată de grîu, iar la porumb a scos peste 2000 kg. la hectar. Recunoașcător partidului care l-a luminat viața și încrezător în politica lui, care îl arată calea spre o viață tot mai îmbelșugată,

S. POPPER

SĂPTĂMÎNA MONDIALĂ a tineretului

O inițiativă demnă de urmat

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — De câteva zile, în cinstea Săptămîinii Mondiale a Tineretului, mii de tineri din regiunea Baia Mare au fost antrenati de către organizatorii de bază U.T.M., în acțiunea de amenajare și reparare a tuturor stațiilor sportive din regiune. Un exemplu semnificativ îl constituie tineretul din orașul Baia Mare care s-a hotărât să amenajeze un teren sportiv ce cuprinde o suprafață de 7208 metri pătrați.

Cu ajutorul tineretului au fost transportate din gară 60 de camioane de zgură, care urmează a fi împănate și tăvălugite pe teren. Stadionul se va numi „Progresul”. Tot în ultimele zile a fost renovat gardul mare, iar în momentul de față se mai lucrează în a gară de sîrmă pentru împănarea terenului. Peste 200 de tineri printr-o mulțime de inițiativă au întreprins „Gh. Gheorghiu-Dej” și „Ateliera Centrale Hutira Dezideriu” care au construit la amenajarea terenului, în zilele desfășurării competițiilor sportive pe stadion, vor avea ocazia să se mîndrească cu munca lor.

INȚĂRĂ

LA CONSTANȚA

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — La Constanța, Săptămîna Mondială a Tineretului s-a deschis printr-un grandios miting al tineretului închinat luptei pentru pace.

În bătrînul oraș maritim zorii dimineții de duminică au adus cu ei un soare primăvărat. La această oră întreg orașul răsună de glasuile rîndurilor. Din toate părțile grupuri compacte de tineri se îndreaptă spre noul stadion.

Tov. Secreterul Constantin secretar al comitetului orașesc U.T.M. a declarat deschisă Săptămîna Mondială a Tineretului. La tribuna mitingului a vorbit tov. Gheorghe Găvruta prim secretar al Comitetului Regional U.T.M. despre însemnătatea Săptămîinii Mondiale a Tineretului și despre lupta tinerilor pentru apărarea cauzei păcii și dreptului la viață.

Adunarea a adoptat două moțiuni: una către F.M.T.D. și alta către Consiliul Mondial al Păcii în care se spune printre altele:

„Noi, tineretul, ne este dragă pacea. Noi vrem să trăim. De aceea ne alăturăm sutelor de milioane de partizani al păcii și cerem încetarea cursei înarmărilor și interzicerea necondiționată a armelor de exterminare în masă. Vrem ca tineretul din întreaga lume să fie fericit, să se bucure de viață.

După miting s-au desfășurat întreceri sportive.

LA CRAIOVA

CRAIOVA (prin telefon de la corespondentul nostru). — După ce în piața Alexandru Ion Cuza a fost înălțat pavilionul F.M.T.D. sute de tineri muncitori, elevi, studenți etc. s-au îndreptat în după amiaza zilei de 20 martie spre stadionul „Locomotiva” din Craiova unde a avut loc deschiderea festivă a Săptămîinii Mondiale a Tineretului. Luînd cuvîntul cu acest prilej tovarășul Ion Petre, prim secretar al comitetului

Peste trei ani pomii noștri vor rodi

După un colț de ulicioasă se aude un cîntec tineresc. Sînu se aude. Este cîntecul pe care-l cîntăm astăzi toamnă cînd munceam pentru îndeplinirea angajamentului pe care noi tinerii din Ștefănești n-am formulat în chemarea adresată tuturor tinerilor din țară, cu privire la plantarea a cîți mai mulți pomi. Grupul vesel, mă alătur și eu.

Pentru un moment, toți ne oprim. Se ia hotărîrea ca fiecare să-și vadă pomii sădiiți în toamnă. Am plecat și eu să văd cei 24 pomi sădiiți de mine. Toți sînt plini de muguri; s-au prins. Peste 3 ani vor rodi. Însoțit de tehnicianul comunei, am plecat la fostul lot zootehnic, al livada tineretului. Cei 160 de pomi plantați în toamnă de tineri și pionierii de asemenea au muguri. În drum spre sfat am întâlnit pe tovarășa Ungureanu Ecaterina, secretara organizației noastre și pe tîmîștii Nicolai Virgil și Vidroiu Gheorghe. Plecaseră și ei să vadă puieții. Noi, care le-o luam înainte, le-am spus rezultatele. În această zi, toți tinerii au aflat că pomii sădiiți de ei s-au prins. Acum, în cadrul Săptămîinii Mondiale a Tineretului, pe lângă alte acțiuni propuse, noi am stabilit ca o zi să o petrecem sădind pomi. În acest sens, cu sprijinul organizației de partid și al statului popular comunal, noi am și făcut pregătirile necesare. Prima grijă a fost procurarea puieților. După aceea, comitetul organizației U.T.M. a și început împărțirea tinerilor pe echipe. În ziua sădiiții pomilor eu m-am angajat să sădesc 10 pomi și să mobilizez cîți mai mulți tîmîștii și tineri, pentru ca organizația noastră să sădească în această zi peste 180 de pomi.

LA BACĂU

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Ieri în sala teatrului de stat din Bacău, în prezența a peste 800 tineri și tineri a avut loc adunarea festivă închinată deschiderii Săptămîinii Mondiale a Tineretului. Sediința a fost deschisă de tov. Oprea Virgil, prim secretar al comitetului orașesc U.T.M. Cu acest prilej a luat cuvîntul tov. Sandu Gheorghe, secretar al comitetului regional U.T.M. Bacău care a vorbit despre însemnătatea Săptămîinii Mondiale a Tineretului.

Adunarea a trimis apoi o telegramă adresată comitetului executiv al F.M.T.D. În această telegramă tineretul din orașul Bacău se angajează să lupte cu mai multă vigoare pentru stringerea legăturilor cu tinerii din întreaga lume în lupta pentru menținerea și apărarea păcii.

Adunarea s-a încheiat cu un frumos program artistic prezentat de brigada artistică de agitație „Partizanu” și ansamblul de cîntec de la fabrica „Steaua Roșie” Bacău.

Correspondent STANESCU MARGARETA comuna Ștefănești, raionul Pitești

Împotriva renașterii wehrmachtului hitlerist, pentru securitatea Franței și o pace trainică în Europa!

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: Secretarul general al Partidului Comunist Francez, Maurice Thorez, a primit pe corespondenții „Pravda”, I. Jukov și G. Rassadin, și a răspuns la întrebările lor privind o serie de probleme politice urgente și actuale ale Franței.

Întrebare: În prezent, în ajunul dezbaterilor din Consiliul Republicii, adepții acordurilor de la Paris susțin într-una că ratificarea acordurilor este dictată de necesitatea de a menține „solidaritatea atlantică”, ca ea ar contribui la întărirea securității Europei și, în special, a securității Franței. Care este părerea dvs. asupra acestei chestii?

Răspuns: Înșiși faptul că unii oameni politici privesc problema ratificării acordurilor de la Paris numai în lumina menținerii „solidarității atlantice”, arată că ei pun interesele străine mai presus de interesele naționale.

Dînd revanșarilor de la Bonn posibilitatea de a constitui o armată, acordurile de la Paris creează o primejdie directă pentru Franța și ceilalți vecini ai Germaniei care sînt aliați firești ai țării noastre. Ele subminează securitatea Europei, în timp ce guvernul francez ar putea să ajute la consolidarea și acceptarea propunerii sovietice cu privire la convocarea unei conferințe generale europene în scopul creării unui sistem de securitate colectivă.

Franța este de multă vreme una din principalele victime ale imperialismului german, obsedat de patima cuceririlor. De trei ori în decursul unui singur secol forțele lor armate au cucerit și pusit teritoriul nostru.

În această ordine de idei, francezii nu pot uita faptul că după iunie 1940 (cînd hitlerii au invadat Franța) conducătorii Americii s-au comportat de fapt ca și cum țara noastră nu ar mai fi existat. Pe atunci, Statele Unite și Anglia dădeau condițională lor politică imperialistă: țelul lor a fost de a acapara moștenirea Franței. În perioada actuală, falimoasă „solidaritate atlantică” servește pur și simplu drept camuflaj pentru interesele monopolurilor americane, cărora cererile guvernante ale burgheziei franceze le-au vindut după 1947 independența națională, temindu-se de forțele democratice ale poporului nostru.

În domeniile economice și industriale, la fel ca și în domeniul științei și culturii, această politică a avut ca urmare renunțarea la posibilitatea unui avînt și a unei dezvoltări libere a țării noastre.

Pe plan internațional, „solidaritatea atlantică” a adus Franța într-o situație de dependență față de Statele Unite. Țara noastră nu mai este stăpînă pe propria ei politică.

Sînt binecunoscute intrigile Statelor Unite care urmăresc să supună Marocul controlului lor. Tot afit de binecunoscut este și faptul că S.U.A. în mod cînic pun mina pe Indochina de sud.

Foarte recent oamenii de stat americani au obținut încheierea pactului turco-irakien, fără să fi cerut măcar părerea Franței în această privință, deși și ea a semnat declarația tripartită privitoare la aceste regiuni.

Guvernele Washingtonului și Londrei recurg în același timp la tot felul de manevre în scopul de a face din problema Saarului un mîr al discordiei dintre Germania și Franța.

Renunțarea la o politică națională independentă a redus țara noastră la situația de stat de rangul al doilea, ceea ce arage după sine sacrificarea intereselor ei ca mare putere.

Cererile guvernante franceze culeg ceea ce au semănat cînd li s-a dat liderul partidului laburist, Atlee, declarînd că Franța nu mai contează ca partener important și propunînd convocarea unei conferințe a celor trei puteri fără participarea Franței. Primul ministru englez, la rîndul său, trece țara noastră în categoria statelor „milioai”, dacă nu „mici” și salută, în aplauzele conservatorilor, „puternica rasă germană”. Churchill a și început să vorbească despre necesitatea de a se da alțora „fotoliul Franței rămas vacant”.

Îndată ce țara noastră își va da simțămîntul la crearea celor 12 divizii cerute pentru început de guvernul de la Bonn, necesitatea de a ține seama de Paris va dispărea în ochii guvernanților Londrei și Washingtonului. Nu este oare semnificativ faptul că Franco, care se bucură de protecția lor, a propus recent „să fie înaintată” democrația franceză prînsă în celelalte țări spanie fascistă și Germania occidentală reacționară?

„Solidaritatea atlantică” este sinonimă cu umilirea și sîbiciunea Franței.

Întrebare: Adepții acordurilor de la Paris susțin că ratificarea acestor acorduri ar contribui la „împăcarea” franco-germană. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Nu este permis să se confunde complottul războinic al neguțătorilor de tunuri cu împăcarea popoarelor francez și german.

Acordurile de la Paris constituie un obstacol în calea prieteniei franco-germane în sensul că sînt îndreptate, după cum s-a mai arătat, spre acordarea de ajutor Germaniei reacționare și împotriva acelei Germanii care vrea să se elibereze. În Germania occidentală ele creează avantajele forțelor militariste și imperialiste. Ele sînt îndreptate împotriva forțelor populare care încă în 1948 — cu toată sîbiciunea lor — de atunci — le-am salutat ca singura chează a unei dezvoltări democratice și pașnice a Germaniei. De atunci, forțele populare au crescut. Republica Democrată Germană, care construiește o viață nouă, s-a transformat într-un factor serios al păcii în Europa.

În Germania occidentală principalele organizații ale clasei muncitoare — partidele și sindicatele — care exprimă sentimentele majorității poporului, luptă cu hotărîre împotriva acordurilor de la Paris. Poziția partidului social-democrat oglîndește sentimentele profunde ale masei care înțeleg foarte bine că refacerea militarismului ar însemna trecerea pirghilor de comandă în mîinile hitleristilor. Conducătorii partidului socialist francez, sprijinind acordurile de la Paris, se pronunță implicit pentru Adenauer, împotriva muncitorilor germani — socialiști. Ei trădăseșe toată cauza internaționalismului proletar și interesele Franței.

Pentru prima oară după o vreme îndelungată tineretul german refuză energia

Răspunsurile lui Maurice Thorez la întrebările corespondenților ziarului „Pravda”

„Pravda” și răspunsurile lui Maurice Thorez:

Întrebare: În prezent, în ajunul dezbaterilor din Consiliul Republicii, adepții acordurilor de la Paris susțin într-una că ratificarea acordurilor este dictată de necesitatea de a menține „solidaritatea atlantică”, ca ea ar contribui la întărirea securității Europei și, în special, a securității Franței. Care este părerea dvs. asupra acestei chestii?

Răspuns: Înșiși faptul că unii oameni politici privesc problema ratificării acordurilor de la Paris numai în lumina menținerii „solidarității atlantice”, arată că ei pun interesele străine mai presus de interesele naționale.

Dînd revanșarilor de la Bonn posibilitatea de a constitui o armată, acordurile de la Paris creează o primejdie directă pentru Franța și ceilalți vecini ai Germaniei care sînt aliați firești ai țării noastre. Ele subminează securitatea Europei, în timp ce guvernul francez ar putea să ajute la consolidarea și acceptarea propunerii sovietice cu privire la convocarea unei conferințe generale europene în scopul creării unui sistem de securitate colectivă.

Franța este de multă vreme una din principalele victime ale imperialismului german, obsedat de patima cuceririlor. De trei ori în decursul unui singur secol forțele lor armate au cucerit și pusit teritoriul nostru.

În această ordine de idei, francezii nu pot uita faptul că după iunie 1940 (cînd hitlerii au invadat Franța) conducătorii Americii s-au comportat de fapt ca și cum țara noastră nu ar mai fi existat. Pe atunci, Statele Unite și Anglia dădeau condițională lor politică imperialistă: țelul lor a fost de a acapara moștenirea Franței. În perioada actuală, falimoasă „solidaritate atlantică” servește pur și simplu drept camuflaj pentru interesele monopolurilor americane, cărora cererile guvernante ale burgheziei franceze le-au vindut după 1947 independența națională, temindu-se de forțele democratice ale poporului nostru.

În domeniile economice și industriale, la fel ca și în domeniul științei și culturii, această politică a avut ca urmare renunțarea la posibilitatea unui avînt și a unei dezvoltări libere a țării noastre.

Pe plan internațional, „solidaritatea atlantică” a adus Franța într-o situație de dependență față de Statele Unite. Țara noastră nu mai este stăpînă pe propria ei politică.

Sînt binecunoscute intrigile Statelor Unite care urmăresc să supună Marocul controlului lor. Tot afit de binecunoscut este și faptul că S.U.A. în mod cînic pun mina pe Indochina de sud.

Foarte recent oamenii de stat americani au obținut încheierea pactului turco-irakien, fără să fi cerut măcar părerea Franței în această privință, deși și ea a semnat declarația tripartită privitoare la aceste regiuni.

Guvernele Washingtonului și Londrei recurg în același timp la tot felul de manevre în scopul de a face din problema Saarului un mîr al discordiei dintre Germania și Franța.

Renunțarea la o politică națională independentă a redus țara noastră la situația de stat de rangul al doilea, ceea ce arage după sine sacrificarea intereselor ei ca mare putere.

Cererile guvernante franceze culeg ceea ce au semănat cînd li s-a dat liderul partidului laburist, Atlee, declarînd că Franța nu mai contează ca partener important și propunînd convocarea unei conferințe a celor trei puteri fără participarea Franței. Primul ministru englez, la rîndul său, trece țara noastră în categoria statelor „milioai”, dacă nu „mici” și salută, în aplauzele conservatorilor, „puternica rasă germană”. Churchill a și început să vorbească despre necesitatea de a se da alțora „fotoliul Franței rămas vacant”.

Îndată ce țara noastră își va da simțămîntul la crearea celor 12 divizii cerute pentru început de guvernul de la Bonn, necesitatea de a ține seama de Paris va dispărea în ochii guvernanților Londrei și Washingtonului. Nu este oare semnificativ faptul că Franco, care se bucură de protecția lor, a propus recent „să fie înaintată” democrația franceză prînsă în celelalte țări spanie fascistă și Germania occidentală reacționară?

„Solidaritatea atlantică” este sinonimă cu umilirea și sîbiciunea Franței.

Întrebare: Adepții acordurilor de la Paris susțin că ratificarea acestor acorduri ar contribui la „împăcarea” franco-germană. Care este părerea dvs. în această privință?

Răspuns: Nu este permis să se confunde complottul războinic al neguțătorilor de tunuri cu împăcarea popoarelor francez și german.

Acordurile de la Paris constituie un obstacol în calea prieteniei franco-germane în sensul că sînt îndreptate, după cum s-a mai arătat, spre acordarea de ajutor Germaniei reacționare și împotriva acelei Germanii care vrea să se elibereze. În Germania occidentală ele creează avantajele forțelor militariste și imperialiste. Ele sînt îndreptate împotriva forțelor populare care încă în 1948 — cu toată sîbiciunea lor — de atunci — le-am salutat ca singura chează a unei dezvoltări democratice și pașnice a Germaniei. De atunci, forțele populare au crescut. Republica Democrată Germană, care construiește o viață nouă, s-a transformat într-un factor serios al păcii în Europa.

În Germania occidentală principalele organizații ale clasei muncitoare — partidele și sindicatele — care exprimă sentimentele majorității poporului, luptă cu hotărîre împotriva acordurilor de la Paris. Poziția partidului social-democrat oglîndește sentimentele profunde ale masei care înțeleg foarte bine că refacerea militarismului ar însemna trecerea pirghilor de comandă în mîinile hitleristilor. Conducătorii partidului socialist francez, sprijinind acordurile de la Paris, se pronunță implicit pentru Adenauer, împotriva muncitorilor germani — socialiști. Ei trădăseșe toată cauza internaționalismului proletar și interesele Franței.

Pentru prima oară după o vreme îndelungată tineretul german refuză energia

Reportorul de forțe în stîna poporului nostru nu este nici pe departe cel existent în timpul Munchenului.

Dacă guvernul francez ar reuși să obțină ratificarea acordurilor de la Paris și să transforme tratatul franco-sovietic într-un petec de hîrtie, clasa muncitoare și cererile democratice și-ar dubla atunci eforturile pentru a menține și dezvolta tradiționala colaborare dintre popoarele noastre care potrivit unei vechi expresii datînd încă din perioada 1848, este „o chemare a naturii”.

Cererile oficiale ale Franței, care sînt dispuse să rupă tratatul franco-sovietic s-ar convinge că o adevărată alianță între două popoare nu poate fi sfîrșită.

Întrebare: Opinia publică sovietică participă activ la lupta pentru reducerea înarmărilor, interzicerea armelor atomice și instituirea unui control internațional asupra respectării acestor măsuri. La 1 aprilie, în U.R.S.S. Incepe stringerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii unui război atomic. Ce ați dori să spuneți despre atitudinea poporului francez în aceste probleme?

Răspuns: Cu cîtiva ani în urmă, 17 milioane francezi, bărbați și femei, au semnat apelul de la Stockholm care cerea interzicerea armelor atomice. Faptul că în total 600 milioane oameni au participat la această campanie constituie un factor hotărîtor care a împiedicat pe agresori să dozezeze un război atomic în Coreea și Indochina.

Consiliul Național al Păcii a luat măsuri necesare pentru ca noul apel lansat la Viena, să găsească un puternic ecou în țara noastră. Partizanii păcii de diferite orientări vor începe stringerea de semnături. Comunistii consideră că o datorie a lor să participe în modul cel mai activ la această acțiune.

Poporul francez are cu ațit mai multe motive să lupte pentru reducerea înarmărilor, interzicerea armelor atomice și instituirea unui control asupra aplicării acestor măsuri cu cît acordurile de la Paris, în cazul ratificării lor, ar da Wehrmachtului refacut lor de a declanșa un război atomic. În realitate după cum a recunoscut recent ministrul francez al Afacerilor Externe în comisia respectivă a Adunării Naționale, aceste acorduri ar permite experimentarea și producția bombelor termo-nucleare în Germania occidentală în cadrul „unirii armamentelor”, pe de altă parte, Statele Unite ar pune arma atomică la dispoziția guvernului de la Bonn care este aliatul lor privilegiat.

În aceste condiții, majorașe poporul Franței în marea lui majoritate va răspunde cu căldură la Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Întrebare: Cum apreciați dvs. în actualele condiții perspectivele luptei poporului francez pentru menținerea și consolidarea păcii și securității, pentru asigurarea independenței naționale a Franței, a rolului ei de mare putere în treburile internaționale?

Răspuns: Rezultatele luptei din ultima vreme arată că după 1947 apărătorii cauzei păcii, securității și independenței naționale a Franței au obținut mari succese. Anul trecut poporul nostru a obținut respingerea planurilor de creare a „comunității defensive europene” și a contribuit la instaurarea păcii în Indochina. A fost asigurată menținerea și întărirea unității unor pățuri sociale foarte diferite care în frunte cu clasa muncitoare se împotrivesc actualei politici externe în profundă contradicție cu interesele țării noastre. Principala primejdie pentru poporul nostru ar fi astăzi subaprecierea importanței forțelor care participă la această luptă. Mase tot mai largi ale muncitorilor, țărănimii muncitoare, funcționarilor, ale unei părți considerabile a micii burghezii de la oraș și sate încep să vadă limpede că orientarea „atlantică” și dezvoltarea ei ulterioară, nu pot decît să accelereze cursa înarmărilor și să sporească urghiile militare, să facă tot mai iluzorie posibilitatea satisfacerii celor mai urgente revendicări sociale. Prăpăstia dintre acțiunile guvernului și aspirațiile maselor devine din ce în ce mai adîncă.

Actualul guvern nu este deloc stabil. Deoarece acest guvern sprijină acordurile de la Paris, pe care poporul le respinge, el a devenit de la bun început nepopular în cel mai înalt grad. Recentele votări din Adunarea Națională au arătat că pozițiile parlamentare ale acestui guvern sînt foarte subred.

Pentru a obține noi succese, trebuie să luptăm neobosit pentru asigurarea unității clasei muncitoare, pentru unirea tuturor democraților, patrioților, partizanii păcii. Comunistii își vor consacra toate forțele cauzei unirii forțelor puternice, care se ridică din adîncurile poporului nostru, în lupta împotriva celor care pun la mează patria.

Franțeii știu că nu sînt izolați în lupta lor. În prezent popoarele eare-și apără suveranitatea națională, se bucură de simpatie și sprijin. Astfel, de pildă, Franța și-ar câștiga prințutul puternic al popoarelor coloniale și dependente, care doresc din toată inima autodeterminarea, dacă dînd o politică democratică, ea ar recunoaște ca legitime revendicările acestor popoare.

Uniunea Sovietică, noua Chină, țările de democrație populară din Europa și Asia reprezintă o treime din întreaga omenire. Niciodată însă forțele lor puse în întregime în slujba păcii și socialismului, nu au fost atît de puternice și unite ca astăzi. Oricine vede că Uniunea Sovietică acordă un sprijin susținut popoarelor care-și apără independența.

În înșeși țările capitaliste masele se ridică împotriva dominației imperialismului american și a politicii lui de război. Masele populare folosesc în interesul lor contradicțiile inevitabile dintre stătele capitaliste. O puternică mișcare fără precedent, unește pe scară mondială pe toți partizanii păcii.

Astfel, dacă poporul francez se va elibera de tutela străină, și va apăra interesele păcii și securitatea generală, el va avea fără îndoială de partea sa un factor de cea mai mare importanță: el se va bizui pe sprijinul lagărului mondial anti-imperialist ale cărui forțe materiale și morale sînt într-un puternic avînt. Aceste forțe nu pot fi împinse înapoi la fel cum nu poate fi întorsă înapoi rîpa istoriei.

O PROBLEMĂ ESENȚIALĂ

Organizarea chibzuită a timpului liber al tineretului urmărește realizarea prin diferite mijloace, a dezvoltării multilaterale a tineretului, a capacităților lui fizice și intelectuale, formarea și perfecționarea înclinațiilor și talentelor sale, formarea și consolidarea concepției noi despre lume și viață, urmărește deci realizarea sarcinilor educației comuniste, de a forma din tinerii patriei noastre oameni adevărați cu înalte trăsături morale.

A îmbunătăți fără încetare organizarea timpului liber al tineretului — constituie una din sarcinile de seamă ale Uniunii Tineretului Muncitor.

Comitetul orașesc U.T.M. — Iași se străduiește să rezolve cît mai competent această sarcină. Criticînd de „Știința tineretului” prin articolele „Districția tineretului nu ne poate fi indiferentă”, în care era analizată muncă comitetului orașesc U.T.M. — Iași în această direcție și de semnările unor utemiști asupra sîbiciunii activității de care vorbim, comitetul orașesc U.T.M. — Iași a hotărît cu cîtva timp în urmă să dezbătă această problemă într-o sesiune plenară. Plenara comitetului a constat un progres în organizarea timpului liber, apreciînd activitatea cultural-educativă a unor organizații, ca fiind mai vie, mai bogată, mai atrăgătoare. Se constată însă în același timp că, în ansamblu, realizările obținute nu sînt încă pe măsura cerințelor crescînde ale tineretului din orașul Iași. În unele locuri, există părerea că educația tineretului se realizează numai prin învățămîntul politic și prin diverse sedințe, părere de altfel greșită, împărtășită și de unii activiști al comitetului orașesc U.T.M.

În ultimele luni ale anului 1954, la școala medie de energie electrică s-au ținut patru conferințe, însă ele nu se refereau în mod special la problemele specifice ale tinerilor din acest loc de muncă. Diferențele activității organizate ca urmare a cerințelor tineretului erau lăstate adesea la voia întîmplării. În organizații U.T.M., ca cele de la Direcția regională a drumurilor și podurilor, Direcția regională C.F.R., și altele, pregătirea pentru reuniuni se reducea la curățirea sălii și la tocmitrea orchestrelor.

Comitetele organizațiilor U.T.M. de la întreprinderi ca: „Victoria”, „Textila Roșie”, „Tășatura”, „ETACS”, au neglijat problema ridicării nivelului cultural al tineretului. Unii tineri din aceste întreprinderi nu vizionau filme, nu mergeau la teatru, nu ascultau conferințe.

Această situație contribuia și ea la faptul că unii tineri, între care și utemiști, întîrziu unora de la muncă și învățură, aveau comportări necorespunzătoare, nejuste pentru un tîmîștin în producție și în viața particulară.

Răspunderea pentru situația creată a revenit în mare măsură și comitetului orașesc U.T.M. — Iași care la rîndul său, nu a dat atenția cuvenită organizației muncii cultural-educative cu tineretul. Comitetul orașesc n-a sesizat la timp această situație.

Combătînd încercările unor activiști de a demonstra că nu există posibilități pentru o bună organizare a petrecerii timpului liber al tineretului, plenara comitetului orașesc a analizat multiplele și variatele posibilități existente în orașul Iași.

Acțiunile teatre, cinematografe, cu ajutorul cărora se poate realiza educația civică, patriotică, se poate forma gustul estetic, cultura generală a tineretului; există bibliotecă și expoziții, cluburi și colțuri roșii, baze sportive. În orașul Iași au

trăit și creat V. Alexandru, Mihail Eminescu, B. P. Hașdeu, I. Creangă, M. Sadoveanu, Matei Millo, Octav Băncilă, Gavril Muzicescu, G. Brăileanu, savantul cu renume mondial acad. profesor doctor C. I. Parhon. De orașul Iași sînt legate și momente importante ale luptei clasei muncitoare, în frunte cu comunistii, pentru fericirea poporului. La Atelierele C.F.R. a muncit și luptat eroul clasei muncitoare Ilie Pintilie.

Există așa dar mari posibilități pentru a organiza educația patriotică și internaționalistă a tineretului, educarea lui în spiritul dragostei față de partid, educarea atitudinii socialiste față de muncă, a grijii față de avutul oștesc, al disciplinei conștiente. Prin hotărîrea luată plenara a stabilit un program concret pentru folosirea timpului liber, plenara a indicat biroului comitetului orașesc să organizeze la Teatrul Național spectacole pentru tineret în scopul stimulării interesului tineretului pentru teatru; să organizeze vizite la locurile de însemnătate istorică, excursii împreună cu biroul local de turism; să organizeze conferințe despre tradițiile culturale și despre istoricul orașului; să sprijine activitatea căminelor culturale etc.

Acum se cere însă o întărire a controlului în acest domeniu, îndrumare calificată și stimularea inițiativei organizațiilor de bază U.T.M.

Majoritatea organizațiilor de bază au primit cu satisfacție aceste hotărîri și au pornit la muncă. Primele rezultate ne îndreptășesc să socotim că activitatea în domeniul organizațiilor timpului liber al tineretului va face progrese mari.

În organizația de bază U.T.M. de la O.C.L. produse industriale, de pildă a avut loc o adunare generală în care s-a analizat și problema organizației timpului liber. Alte organizații și-au programat pentru perioada în curs discuții pe aceeași temă.

S-au organizat primele spectacole pentru tineret la Teatrul Național. Organizațiile U.T.M. de la Truștii alimentăției publice, O.C.L. produse industriale, Textila Roșie, au inițiat alcătuirea unor brigăzi artistice de agitație.

Tinerii de la Truștii alimentăției publice au vizitat unele muzee și expoziții; studenții de la Politehnică au vizitat casa muzeei I. Creangă și fostul sediu al revistei „Contemporanul”.

Se formează echipe artistice, se fac mai des vizionări colective de filme, reuniunile se organizează cu seriozitate și răspundere. Organizațiile U.T.M. de la Atelierele de reparații auto și fabrica de spirit au amenajat clubul și colțul roșu.

La comitetul orașesc U.T.M. — Iași muncă pentru îndeplinirea hotărîrilor plenare a început să dea roade, dar se cere și pe mai departe exigență în organizarea muncii cultural-educative potrivit nevoilor fiecărei organizații de bază, specificului ei, cerințelor intelectuale ale tinerilor, înclinațiilor lor, posibilităților existente.

Activiștii utemiști începînd de la comitetul orașesc și pînă la organizațiile de bază trebuie să depună toate eforturile pentru traducerea în viață a hotărîrilor luate pentru a obține astfel o ridicare simțitoare a muncii educative cu tineretul.

PETRE NIȚA
Correspondentul „Știința tineretului” pentru regiunea Iași

Sesiunea Comisiei de colaborare tehnico-științifică romino-albaneză

În cursul lunii martie s-a ținut la Tirana cea de a 2-a sesiune a Comisiei de colaborare tehnico-științifică romino-albaneză.

În această sesiune, care a decurs în spiritul prieteniei și colaborării frățești, s-au luat hotărîri pe baza cărora se va face și pe mai departe schimb reciproc de experiență în diferite ramuri ale economiei.

În conformitate cu protocolul semnat la data de 14 martie 1955 de ambele părți, Republica Populară Romînă va preda Republicii Populare Albanie experiența sa în probleme de industrie chimică, construcții, industrie ușoară, industria lemnului și altele. Republica Populară Albania va preda Republicii Populare Romine experiența sa în unele probleme din sectorul industriei alimentare, agriculturii și altele.

Hotărîrile luate în această sesiune vor contribui la dezvoltarea economiei ambelor țări și la întărirea și lărgirea relațiilor de prietenie dintre poporul romîn și poporul albanez.

Protocolul a fost semnat din partea romînă de către tov. Nichifor Stere și din partea albaneză de către tov. Ilias Reka. (Agerpres)

Informație

Uniunea Artiștilor Plastici din R. P. R. organizează în zilele de

Sesiunea Comisiei Economice a O. N. U.

Cuvîntul delegatului R. P. R.

GENEVA 21 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în şedinţa din 18 martie în cadrul celei de a 10-a sesiuni a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa, la raportul Comitetului pentru problemele dezvoltării comerţului exterior, delegatul R.P.R., Bucur Schimbor, a subliniat faptul că creşterea schimburilor economice între est şi vest a continuat în 1954. Întreaga desfăşurare a comerţului dintre est şi vest în 1954, a spus el, a demonstrat că volumul schimburilor poate fi considerabil lărgit, că un cîmp vast de acţiune se deschide în acest domeniu în faţa Comitetului, ceea ce este desigur de dorit şi profitabil pentru toate părţile.

Delegatul R.P.R. a arătat că dezvoltarea economiei noastre naţionale lărgeste nu numai disponibilităţile de export, ci şi necesităţile noastre de import. R.P.R. a fost în toţi aceşti ani un partener activ al ţării, care a contribuit la dezvoltarea comerţului exterior.

Trecînd la problema contractelor pe termen lung, delegatul R.P.R. a subliniat că R.P.R. poate încheia asemenea contracte pentru o serie întreagă de produse, de prim ordin economic ca produse petrolifere, lemn, produse agricole, unele produse chimice, utilaj industrial, materiale de construcţie. Realizarea acestor contracte

însă este legată de condiţii de reciprocitate în sensul că trebuie să ni se asigure din partea ţărilor occidentale măsurile care ne interesează. Arătînd că R.P.R. înlesneşte stabilirea contactului direct între oamenii de afaceri, delegatul romîn a subliniat necesitatea reuniunii unei noi întâlniri de experţi comerciali în anul 1955, necesară intensificării schimburilor est-vest.

În ziua de 19 martie au luat sfîrşit discuţiile pe marginea raportului prezentat sesiunii de Comitetul pentru problemele dezvoltării comerţului exterior.

Luînd cuvîntul pe marginea prezentului de rezoluţie, prezentat de reprezentantul U.R.S.S., P. N. Kuznetsov, prin care se propune întocmirea, de către secretariatul C.E.E. a unui studiu asupra dificultăţilor care stau în calea comerţului intereuropean şi în special asupra existenţei listelor prohibitive în numeroase ţări din Europa occidentală, şeful delegaţiei R.P.R. a arătat că politica de discriminare pe care o practică o serie de guverne occidentale dăunează în primul rînd acestora, privindu-le de importante debuşee şi surse de aprovizionare tradiţionale. În ceea ce priveşte R.P.R., măsurile discriminatorii n-au împiedicat şi nu vor putea împiedica dezvoltarea pe mai departe a economiei naţionale.

NECROLOGUL MAREŞALULUI L. A. GOVOROV

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite necrologul marelui şef al Armatei Sovietice Leonid Alexandrovici Govorov. La 19 martie a. c. după o boală grea şi îndelungată, a încetat din viaţă Leonid Alexandrovici Govorov, mareşal al Uniunii Sovietice, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., locţiitor al ministrului Apărării al Uniunii Sovietice.

În persoana mareşalului L. A. Govorov, statu sovietic şi forţele sale armate au pierdut pe unul din cei mai de seamă conducători de oşti, o mare personalitate a Armatei Sovietice, fiu credincios al patriei noastre şi al partidului comunist.

Timp de 35 de ani, Leonid Alexandrovici Govorov s-a consacrat toate forţele, cunoştinţele şi uriaşa sa experienţă de luptă cauzei organizării armatei şi întăririi puerii patriei sovietice şi luptei plină de abnegaţie împotriva duşmanilor ei.

Talenta de comandant militar şi de eminent conducător de oşti al lui L. A. Govorov s-a manifestat în mod deosebit în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Trupele conduse de el au străbătut o cale grea şi glorioasă de lupte, au înscris pagini de eroism în analele gloriei militare a patriei sovietice.

L. A. Govorov a comandat în mod strălucit armata care a zdrobit pe cîmpul de bătălie germano-fasciştii în marea bătălie pentru Moscova, precum şi trupele care au apărut Leningradul şi au lichidat blocada din jurul acestui oraş-ero.

Bulganin, Vorosilov, Jukov, Vasilevski, Konev, Sokolovski, N. Kuzneţov, Jigarev, Timosenko, Malinovski, Mereţkov, Budionni, Birluzov, Bagramian, Moskalenko, Eremenko, Greciko, Cluikov, Nedelin, Iakovlev, Peresipkin, Varenţov, V. Kazakov, Cistiakov, Verşinin, Malinin, Antonov, Malandin, Jeltov, F. Kuzneţov, Berg Belokosov, Petrov, Kursov, Polubolarov, Prosiaciuk, Vinogradov, Zaharov, Gorbatov, Batov, Radzievski, Feduninski, Luscinski, Ludnikov, Jadov, Kuroclkin, Odinoţov, Şumilov, Frolov, Kolpakov, M. Kazakov, Troţenkov, Puhov, V. Kuzneţov, Belov, Kostantinov, Galkov, Bogatkin, Ritov, Batîkî, Fokin, Basistîi, Gorşkov, Pantelev, Clabanenko, Golovko, Kasatonov, Ivanov, Beskrovnov, Şafranov.

Concluzia medicală cu privire la boala şi cauza decesului mareşalului Govorov

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

L. A. Govorov a suferit timp îndelungat de boală hipertonică şi ateroscleroză generală.

În iulie 1954 s-a produs un puseu grav de stenoardie care a avut drept urmare dezvoltarea infarctului miocardic. În lunile următoare, tratamentul a dus la o oarecare îmbunătăţire a stării generale. Totuşi, în februarie 1955, starea sânatăţii lui L. A. Govorov s-a înrăutăţit în urma unui nou infarct miocardic şi a devenit extrem de gravă după un al treilea infarct (2 martie 1955).

Infarctele miocardice au fost urmate de apariţia unor infarcturi pulmonare, ceea ce a înrăutăţit evoluţia bolii.

La examenul anatomo-patologic s-a constatat o scleroză difuză a vaselor, mai ales în arterele cordului, au fost descoperite

Pentru conducerea cu iscusinţă a trupelor de front, pentru reuşitele operaţiilor de mari proporţii, i s-a conferit titlul de mareşal al Uniunii Sovietice.

După sfîrşitul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, L. A. Govorov, lucrînd în posturi de conducere ale Ministerului Apărării, şi-a îndreptat întreaga sa energie clocoţitoare, întreaga sa experienţă şi toate cunoştinţele sale, spre întărirea continuă a forţelor armate ale statului sovietic. Guvernul sovietic a dat o înaltă preţuire meritelor lui L. A. Govorov în faţa patriei. El a fost distins cu titlul de Erou al Uniunii Sovietice, a fost decorat cu ordinul „Pobeda” („Victoria”), a fost decorat de cinci ori cu ordinul Lenin, de trei ori cu ordinul „Krasnoie Znamia”, de două ori cu ordinul Suvorov, de gradul I, cu ordinul Kutuzov de gradul I, cu ordinul „Kraasnaia Zvezda” şi cu numeroase medalii. Ostaşii Armatei Sovietice şi al Flotei Maritime Militare îşi placă steagurile de luptă în faţa sîcrilor eminenţilor conducători de oşti, mareşalului Uniunii Sovietice L. A. Govorov, şi împreună cu întreg poporul sovietic sînt adînc îndolăţi de moartea sa timpurie.

Amintirea eminenţului conducător de oşti, glorioşului erou al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, care a dat pîde de slujire plină de abnegaţie a patriei, de devotament fără margini faţă de partidul comunist, va fi păstrată deapăruiri în inimile oamenilor sovietici şi ostaşilor din rîndurile forţelor armate.

Amintirea eminenţului conducător de oşti, glorioşului erou al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, care a dat pîde de slujire plină de abnegaţie a patriei, de devotament fără margini faţă de partidul comunist, va fi păstrată deapăruiri în inimile oamenilor sovietici şi ostaşilor din rîndurile forţelor armate.

Vasilevski, Konev, Sokolovski, N. Kuzneţov, Jigarev, Timosenko, Malinovski, Mereţkov, Budionni, Birluzov, Bagramian, Moskalenko, Eremenko, Greciko, Cluikov, Nedelin, Iakovlev, Peresipkin, Varenţov, V. Kazakov, Cistiakov, Verşinin, Malinin, Antonov, Malandin, Jeltov, F. Kuzneţov, Berg Belokosov, Petrov, Kursov, Polubolarov, Prosiaciuk, Vinogradov, Zaharov, Gorbatov, Batov, Radzievski, Feduninski, Luscinski, Ludnikov, Jadov, Kuroclkin, Odinoţov, Şumilov, Frolov, Kolpakov, M. Kazakov, Troţenkov, Puhov, V. Kuzneţov, Belov, Kostantinov, Galkov, Bogatkin, Ritov, Batîkî, Fokin, Basistîi, Gorşkov, Pantelev, Clabanenko, Golovko, Kasatonov, Ivanov, Beskrovnov, Şafranov.

Concluzia medicală cu privire la boala şi cauza decesului mareşalului Govorov

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

L. A. Govorov a suferit timp îndelungat de boală hipertonică şi ateroscleroză generală.

În iulie 1954 s-a produs un puseu grav de stenoardie care a avut drept urmare dezvoltarea infarctului miocardic. În lunile următoare, tratamentul a dus la o oarecare îmbunătăţire a stării generale. Totuşi, în februarie 1955, starea sânatăţii lui L. A. Govorov s-a înrăutăţit în urma unui nou infarct miocardic şi a devenit extrem de gravă după un al treilea infarct (2 martie 1955).

Infarctele miocardice au fost urmate de apariţia unor infarcturi pulmonare, ceea ce a înrăutăţit evoluţia bolii.

La examenul anatomo-patologic s-a constatat o scleroză difuză a vaselor, mai ales în arterele cordului, au fost descoperite

Congresul Partidului Comunist din Republica San-Marino

ROMA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 martie s-a deschis în oraşul San-Marino cel de al cincilea congres al Partidului Comunist din Republica San-Marino. Raportul la congres a fost prezentat de Gasperoni, secretar al partidului. Raportorul s-a ocupat de situaţia internaţională şi internă a republicii. El a relevat primejdia războiului atomic şi a condamnat cu asprime politica agresivă a cuceririlor guvernante din S.U.A.

În cadrul congresului s-a dat citire telegramelor de salut primite din partea Partidului Comunist Francez, Partidului Comunist Bulgar şi Partidului Muncitoresc Unit Polonez. S-a dat apoi citire mesajului de salut al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care a fost înţipnat de congres cu un deosebit entuziasm. Iată textul mesajului:

Cel de al 5-lea congres al Partidului Comunist din Republica San-Marino. Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice trimite un salut

frăţes delegaţilor la cel de al 5-lea Congres al Partidului Comunist din Republica San-Marino şi urează succes congresului în lucrările sale.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Republica San-Marino se află în partea centrală a peninsulei Apenine. Teritoriul acestei republici are o suprafaţă de 60 km. pătraţi iar populaţia ei este de aproape 14.000 locuitori.

Parlamentul Republicii San-Marino (Marele Consiliu) este format din 60 de membri. Puterea executivă este exercitată de doi regiţi numiţi de Marele Consiliu pe o perioadă de şase luni.

În republică se află la putere partidele comuniste şi socialiste care au încheiat un acord cu privire la unitatea de acţiune. În alegerile parlamentare din 1951 aceste două partide au obţinut majoritatea locurilor în Marele Consiliu.

Concurs artistic organizat în întîmpinarea Festivalului de la Varşovia

În cadrul pregătirilor în vederea celui de al 5-lea Festival al Tineretului şi Studenţilor ce va avea loc la Varşovia în iulie-august 1955, Comitetul Central al U.T.M. şi Ministerul Culturii organizează un concurs al soliştilor vocali, instrumentalii (pian, vioară, violoncel, instrumente de suflat) şi soliştilor de balet şi al soliştilor vocali şi instrumentalii de muzică populară.

Acest concurs are drept scop ridicarea nivelului de interpretare al forţelor artistice tinere şi îmbogăţirea repertoriului lor, precum şi selecţionarea celor mai talentaţi artiştii tineri din instituţiile de artă: opere, orchestre simfonice, conservatoare, şcoli de artă etc. pentru a lua parte la programele artistice pe care le va da delegaţia tineretului romîn în cadrul festivalului şi pentru concursurile internaţionale culturale din cadrul celui de al 5-lea Festival Mondial de la Varşovia.

La concurs pot participa toţi tinerii artiştii, interpreţi care pînă la 30 decembrie 1955 nu depăşesc vîrsta de 30 ani.

Inscrierile se fac între 1 aprilie—30 aprilie la Sfatul popular regional, oraşeneşti şi raionale, secţiunea culturală. Candidaţii din regiunea Bucureşti, inclusiv cei din Capitală, se vor înscrie la secţia culturală a Sfatului popular al Capitalei. Concursul se va desfăşura între 25 mai şi 25 iunie şi va cuprinde două etape:

Etapa I — regională — se va desfăşura între 25 mai şi 1 iunie în următoarele patru centre de concurs: Bucureşti, Iaşi, Timişoara, Cluj (de centrul Bucureşti aparţin regiunile: Bucureşti, Oraşul Stalin, Piteşti, Ploeşti, Craiova şi Constanţa; de centrul Iaşi aparţin regiunile: Iaşi, Suceava, Bacău, Birlad şi Galaţi; de centrul Timişoara aparţin regiunile: Timişoara, Arad, Hunedoara; de centrul Cluj aparţin regiunile: Cluj, Autonomă Maghară, Baia Mare, Oradea.

Această etapă este eliminatoare, iar concurenţii care vor obţine cele mai bune rezultate, vor fi admişi în etapa a 2-a a concursului. Etapa a 2-a — republicană — se va desfăşura între 15 iunie—25 iunie 1955 la Bucureşti.

Laureaţii cu premiile 1, 2, şi 3 al concursurilor naţionale şi internaţionale, care doresc să participe la acest concurs, vor intra direct în etapa a 2-a.

După etapa finală la fiecare categorie de interpreţi se vor decerna trei premii: Premiul I — 3.000 lei. Premiul 2 — 2.500 lei. Premiul 3 — 2.000 lei.

Premiaşilor li se va acorda titlul „Laureat al celui de al 2-lea concurs naţional al tinerilor soliştii organizat în cîntecul celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor”.

Concurenţii clasaj pe locurile 4, 5 şi 6 vor primi diplome şi menţiuni. Comisia de clasificare are dreptul de a acorda mai multe premii pentru fiecare loc. Dintre laureaţii acestui concurs vor fi selecţionaţi tinerii solişti, care vor participa la concursurile culturale internaţionale din cadrul celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

Juriile de concurs vor fi alcătuite din cele mai reprezentative personalităţi artistice din R.P.R., din profesorii conservatoarelor pe cadre de specialitate, din reprezentanţi ai Ministerului Culturii şi al C.C. al U.T.M.

Orice lămuriri cu privire la repertoriul şi altele în legătură cu acest concurs se pot lua de la secţiunea culturală ale Sfatului popular regional, oraşeneşti şi raionale, începînd de la data de 1 aprilie. Candidaţii din Bucureşti se pot adresa în problemele privind acest concurs, Secţiunea culturală a Sfatului popular al Capitalei.

(Agerpres)

TINERETUL DE PESTE HOTARE

CONGRESUL TINERETULUI GERMAN

La 20 martie la Berlin şi-a încheiat lucrările Congresul tineretului german împotriva remilitarizării.

La Congres a luat cuvîntul primul ministru al Republicii Democratice Germane, Otto Grotewohl. Otto Grotewohl a chemat tineretul la luptă hotărîtă pentru revînţirea paşnică a Germaniei. El şi-a exprimat convingerea că Congresul tineretului va contribui la stringerea rîndurilor întregului tineret german, la intensificarea luptei comune împotriva politicii de reînviere a militarismului german.

După cuvîntarea lui Grotewohl, participanţii la Congres au adoptat manifestul

tineretului german, care cheamă tineretul din Germania occidentală să-şi consacre toate forţele luptei împotriva acordurilor militariste de la Paris, pentru organizarea unui referendum pe întreaga Germanie. În manifest se propune să fie create peste tot comitete de luptă împotriva recrutării în armata vest-germană, să se organizeze mitinguri, demonstraţii şi greve de protest. În încheiere în manifest se subliniază necesitatea luptei comune a tineretului german împotriva politicii de reînviere a militarismului german, pentru unitatea Germaniei, pentru un viitor fericit al poporului german.

PENTRU PACE, ÎMPOTRIVA RĂZBOIULUI ATOMIC!

Studenta Venka Anghelova din R. P. Bulgaria semnează Apelul de la Viena împotriva războiului atomic. Colegii ei aşteaptă cu nerăbdare să-şi pună de asemenea semnătura pe acest document.

Punîndu-şi semnătura pe Apel, studenţii bulgari alături de întregul popor, sînt hotărîţi să-şi înzecească eforturile în munca lor, pentru înflorirea şi întărirea patriei, pentru triumful cauzei păcii şi înţelegerii între popoare.

Lupta patrioţilor şi a prietenilor păcii din Germania occidentală împotriva reînvierii wehrmachtului la un avînt tot mai mare. În aceste momente de grea cumpănă pentru Germania şi pentru cauza păcii, cînd cercurile agresive din occident se străduiesc să traducă în fapt acordurile de la Paris, mase tot mai largi ale populaţiei vest-germane se unesc în luptă pentru unitate, pentru un viitor paşnic şi fericit. În Germania occidentală muncitorii au trecut de la simplul refuz al serviciului militar la lupta activă pentru pace şi tratative în problema germană. Este semnificativ în acest sens că un ziar devotat lui Adenauer a trebuit să mărturisască de curînd cu durere, că, după valul de acţiune din anul 1952, a început un nou val al mişcării de masă: „Wehrmacht — fără mine”.

Acest nou val de acţiune are un caracter de luptă mult mai larg. În primele rînduri ale luptei se află tineretul, generaţia care — potrivit dorinţei lui Adenauer — trebuie să îmbrace haine de mercenari americani, pentru a intra din nou în singele popoarelor Europei şi pentru ca în cele din urmă să-şi piardă el însăşi tot single. Tînăra generaţie a Germaniei respinge însă cu indignare aceste planuri de inspiraţie americană. Domnul Blank, în realitate ministrul de război de la Bonn, a simţit deja la 24 noiembrie, anul trecut, la Augsburg pumnii tineretului. Astăzi, strazile războinice de la Bonn se feresc tot mai mult să frecventeze întruînirile muncitorilor şi tineretului. Şi dacă totuşi îndrăznesc, de cele mai multe ori sînt fluteraţi sau daţi afară din sălile în care au loc manifestaţiile.

Organizaţia „Tineretul Liber German” din Germania occidentală a fost întezită de justiţia de la Bonn, dar activitatea acesteia nu încetează nici o clipă. În Germania occidentală în cadrul înscenării juridice împotriva patrioţilor au fost condamnaţi 2214 membri ai organizaţiei „Tineretul Liber German”. În prezent se mai găsesc în închisori şi în lagăre de concentrare circa 160 de patrioţi, majoritatea activişti ai „Tineretului Liber German”. Printre aceştia se află şi preşedintele „Tineretului Liber German” din Germania occidentală, Jupp Angenfort, precum şi Wolfgang Seiffert, Werner Cieslak şi alţi tineri luptători cu război pentru pace, pentru unificarea paşnică a Germaniei. Măsurile guvernului

SCRISOARE DIN BERLIN

Tineretul vest-german nu vrea să slujească în wehrmacht

Wolfgang Steinke

secretar al Consiliului Central al „Tineretului Liber German”

dolarizat de la Bonn, dovedesc însă poziţiile subred pe care le au adepţii reînviării wehrmachtului.

Membrii „Tineretului Liber German” participă la puternice acţiuni ale tineretului sindicalist vest-german. Cu organizaţiile de tineret sindicale se unesc împotriva recrutării, organizaţiile tineretului partidului social-democrat, „Soimii”, „Prietenii naturii”, asociaţii ale tinerilor creştini, sportivii, cercetaşii, studenţii etc. Numeroasele manifestaţii şi intruniri ale tinerilor muncitori şi muncitoare, ale elevilor şi studenţilor, ale meseriaşilor şi salariaţilor dovedesc cu prisosinţă făurirea unei puternice unităţi a tineretului generaţiei.

Asa-numitele „institute pentru cercetarea opiniilor” au făcut o anchetă în Germania occidentală. În ciuda faptului că oficialităţile de la Bonn dirijează aceste institute, rezultatele obţinute arată toţi starea de spirit a tineretului vest-german. Astfel, la o anchetă făcută de institutul pentru cercetarea opiniilor din Bielefeld — institut de propagandă condus de guvernul Adenauer — a reieşit că 71% din cei întrebaţi au respins remilitarizarea.

Ziarul social-democrat „Hamburger Morgenpost” a organizat o anchetă pentru a constata ce gîndesc tinerii în legătură cu remilitarizarea. 62,8% din cei întrebaţi s-au pronunţat împotriva reînvierii militarismului revanşard sub orice formă, numai 4,3% din tineri au fost dispuşi să devină mercenari în armata plînută de Adenauer. Atrage atenţia faptul că printre puţinii tineri care s-au declarat în favoarea creării unei armate vest-germane se găsesc tinerii care sînt ameişti de propaganda deşănţată a ajiştătorilor la război. Concluzia este împiedică: marea masă a tineretului cîştigat vest-german refuză să îmbrace uniforma militară.

Acţiunile de luptă ale tinerilor vest-germani devin tot mai numeroase şi de mai mare amploare. O deosebită semnificaţie în acest sens o au hotărîrile celui de al treilea Congres al tineretului federal al uniunii sindicale germane, care, către sfîrşitul anului trecut s-a pronunţat în numele a 600.000 de tineri sindicalişti împotriva remilitarizării Germaniei occidentale şi pentru înţelegere între toţi

germanii. La cea de a unsprezecea şedinţă plenară a Cercului Tineretului Federal, în afară de delegaţii tineretului catolic, toţi delegaţii s-au pronunţat pentru luarea de măsuri împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Activişti Uniunii Studenţilor Socialişti au cerut măsuri extra-parlamentare. Cel mai cuprinzător for al organizaţiilor tineretului este Cercul Tineretului Liber German. El cuprinde reprezentanţi din mai mult de 20 organizaţii de tineret. La cea de a treia şedinţă plenară, Cercul Tineretului Liber German a hotărît ducerea unor acţiuni comune de luptă ale tineretului pe întreaga Germanie.

În zilele de 19 şi 20 martie, la Berlin a avut loc Congresul Tineretului Liber German împotriva remilitarizării. La Congres au participat peste 1600 reprezentanţi ai tineretului din Germania occidentală şi R. D. Germană.

De sărbătorile Paştilor vor avea loc mari intruniri ale tineretului german în valea Rinului şi a Elbei, în cadrul cărora se va lua atitudine hotărîtă împotriva politicii de război a guvernului Adenauer.

Numărul manifestaţiilor de masă la care tinerii vest-germani de toate profesiiile şi de toate concepţiile politice se întîlesc şi-şi manifestă voinţa diră de a trăi în pace şi unitate, a crescut considerabil în ultimul timp. Zilnic zărele relatează despre asemenea manifestaţii. Iată numai cîteva din acestea:

La Solingen 1.500 tineri s-au adunat în cadrul unei mari manifestaţii convocată de 11 organizaţii diferite.

La Stuttgart, în faţa a peste 1.200 de tineri muncitori şi muncitoare, primul preşedinte al sindicatului industriei lemnului din Germania occidentală, Hans Seeger, a îndemnat pe tineri să nu dea ascultare „ordinelor de chemare” ale lui Blank. Cu acest prilej el a declarat: „Dacă vom ajunge pînă acolo ca să fim înrolaţi cu forţa în armată, vom săi îndreptăm armele împotriva aceluia care vor să ne ducă în tranşee”.

La mijlocul lunii decembrie, fiul mareşalului hitlerist Rommel a încercat să descrie noul wehrmacht în culori frumoase în faţa tineretului din Stuttgart-Feursbach. 250 tineri din organizaţiile „Prietenii naturii”, „Soimii” şi cei fără de organizaţie l-au întrerupt neîncetat pe recursorul de carne de tun, iar cînd, după terminarea discuţiilor, a mai vrut să ia cuvîntul, au intrat un vechi cîntec muncitoresc şi au părăsit localul intruniri.

Chiar şi printre tinerii membri ai propriului său partid, cancelarul Adenauer are tot mai puţini prieteni. Membrii „Uniunii Tinerilor”, ai organizaţiei de tineret a partidului democrat-creştin, i-au prilejuit la începutul lui decembrie, la Ludwigsburg, tot fiului lui Rommel, o înfrîngere neîndolnică.

La 15 ianuarie s-au adunat la Frankfurt pe Main circa 5.000 de tineri, printre ei membri ai sindicatelor, şi „Prietenii naturii”, ai „Tineretului Liber German”, ai „Uniunii Studenţilor Socialişti”, ai „Soimilor” şi ai „Tinerilor Socialişti”, pentru a protesta împotriva remilitarizării. După manifestaţie, într-un marş lung de o kilometru şi jumătate, tinerii au demonstrat pe străzile Frankfurtului. Cu acest prilej s-au distribuit foi volante cu conţinutul Declaraţiei ţărilor participante la Conferinţa de la Moscova.

Amplarea protestului hotărît al masei din Germania occidentală împotriva reînviării, demonstrează puterea clasei muncitoare şi ce poate ea să obţină, dacă este strîns unită.

Mîşcarea împotriva refacerii wehrmachtului la proporţii din ce în ce mai mari. (Lupta a luat o amploare deosebită, mai ales acum în urma ratificării de către Bundestag şi Bundesrat a acordurilor de la Paris, n.r. Sc.T.). Aceasta nu poate să fie trecută cu vederea nici de conducătorii reacţionari ai Uniunii Sindicatelor şi nici de liderii social-democraţi. În această privinţă nici chiar Adenauer, Blank, Reusch şi Rommel nu pot schimba situaţia cu nimic. Politica consententă de pace a Uniunii Sovietice, a tuturor statelor laşărdiste democratice, sprijinul popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă, însufleţite masele largi ale populaţiei din Germania occidentală, tineretul vest-german în lupta lor. În primele rînduri de frontul de luptă sînt tineretul, cel care este sortit să fie prima victimă a unui nou război. Tineretul german însă vrea să trăiască. De aceea el luptă cu şi mai multă hotărîre pentru ca acordurile adăucătoare de moarte de la Paris să fie anulate, pentru ca Germania să devină un stat unit, paşnic şi democratic.

Cultură fizică şi sport

Campionatul de gimnastică al şcolilor medii

A intrat în tradiţia mişcării sportive din patria noastră organizarea unor competiţii de masă care au drept scop atragerea tinerilor în practica diferitelor discipline sportive.

Campionatul de gimnastică al şcolilor medii este una dintre aceste competiţii. Şi în acest an competiţia s-a bucurat de un mare succes. Numărul concurenţilor a depăşit pe cel de anul trecut, iar pregătirea lor a fost mult superioară. La faţa de zonă care s-a desfăşurat duminică la Ploeşti, în sala „Flacăra” au participat concurenţi din şapte regiuni: Bucureşti, Piteşti, Stalin, Galaţi, Craiova, Constanţa şi Ploeşti.

Bună organizare a concursului ca şi pregătirea concurenţilor au creat posibilitatea desfăşurării unor întreceri dirze. Cîştigătorii n-au putut, cu cînoscut decît la sfîrşitul concursului.

Cîştigătoare concursului (la băieţi) echipa Şcolii medii din Rîmnicu Vilcea,

Fără o concepţie tactică nu se poate obţine victoria...

Duminică, în cadrul campionatului divizionului de fotbal, „Dinamo-Bucureşti” şi „Stîlniţa-Cluj” au terminat la egalitate: scorul a rămas alb. Pentru „Stîlniţa-Cluj” acest rezultat pare o realizare, ţinînd seama că era în deplasare şi întîlnia o echipă fruntaşă a fotbalului nostru. Mai mult chiar, înşişi studenţii clujei au dovedit că se mulţumesc cu acest scor, atunci cînd spre sfîrşitul jocului „au tras de timp”. Cu toate acestea, fotbaliştilor clujei au ratat o victorie preţioasă pe care ar fi putut s-o obţină cu destulă uşurinţă, dacă ar fi jucat mai calm, respectînd mementoalele de derută ale dinamoviştilor. Dacă apărarea echipei bucureştene a fost „la post”, remarcîndu-se în special fraţii „Băcuţ” şi talentatul mijlocăş Toma, înaintarea dinamovistă a avut perioade de totală derută. Rînd pe rînd, Suru, Nicusor, Ene, Neagu, Barta, s-au incurcat în „floricele” inutile în careul advers, creînd impresia că pur şi simplu nu ştiu ce să facă cu mingea.

Ceea ce le-a lipsit înaintaşilor dinamovisti, a fost totuşi concepţia de joc. Duminică dinamoviştilor au jucat la întimplare.

Oricîtă tehnică ar avea un jucător, el nu poate fi absolut de a gîndi, de a găsi soluţia cea mai nimerită pentru a ajunge la poarta adversă. Un rol însemnat în conducerea atacului echipei sale îi revine centrului atacant. Ene însă a fost în majoritatea cazurilor un simplu

regiunea Piteşti, a lucrat bine la toate aparatele, fapt care i-a adus victoria.

A la un pas de victorie s-a aflat echipa regiunii Bucureşti. Victoria nu i-a putut reveni deoarece nereşedit regulamentul a prevăzută în componenţa ei un concurent cu o medie mai mică de 3.

La fete lupta a fost mai strînsă, diferenţa dintre prima şi a doua clasată fiind numai de 30 de zecimi. Echipa regiunii Ploeşti, cîştigătoare la fete, a cîştigat acest avantaj la exerciţiile de ansamblu. Cea de-a doua clasată, echipa Şcolii medii de comerţ din Constanţa a arătat o bună pregătire la toate aparatele.

A evaluat cu acest prilej şi un mare număr de gimnaste de categoria a II-a. Concurenţa Timotei Paula, (regiunea Constanţa, în vîrstă de 16 ani), demonstrînd o bună pregătire tehnică a cîştigat detaşat primul loc.

A. M.

figuranţi conştient de pregătirea sa tehnică, dar care nu vrea să gîndească. De altfel, şi „forma” personală a înaintaşilor a lăsat de dorit. Suru, de pildă, a făcut greşeli elementare, dînd mingi la adversari, iar de cele mai multe ori a sutaţ la întimplare.

Este oare mulţumit antrenorul Angelo Niculescu de... concepţia de joc a echipei, de pregătirea acesteia?

În meciul cu „Stîlniţa-Cluj”, „Dinamo-Buc